

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Društvo Severna zvezda, št. 129 J. S. K. Jednote v mestu Ely, Minn., priredi na Silvestrovo veselico, na katero vabi vse tamkajšnje slovensko občinstvo.

Letni banket društva sv. Štefana, št. 26 J. S. K. Jednote v Pittsburghu, Pa., se bo vršil v tamkajšnjem Slovenskem domu na 57. cesti v torek 27. decembra zvečer.

Domačo zabavo za člane in njihove prijatelje priredi na večer 31. decembra društvo sv. Cirila in Metoda, št. 16 J. S. K. Jednote v Johnstownu, Pa.

Skupno veselico priredi slovenska društva v Enumclawu, Wash., na večer 31. decembra v Krajin dvorani. V skupino teh društev spada tudi društvo Bratje svobode, št. 162 J. S. K. Jednote.

Slovenska mladinska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. v Clevelandu, O., priredi na večer 24. decembra v prostorih S. N. Doma običajno božičnico z lepo mladinsko igro "Vrabeli."

Slovenska mladinska šola na Holmes Ave. v Clevelandu priredi v tamkajšnjem Slovenskem domu božičnico z igro "Vražje" 25. decembra.

Letna seja Slovenskega doma v Pittsburghu, Pa., se bo vršila v plesni dvorani Doma dne 1. januarja 1933 ob dveh popoldne.

Mladinski zbor pevskega in dramskega društva "Domovina" v Brooklynu, N. Y., priredi koncert in božičnico v dvorani Slovenskega narodnega doma na 253 Irving Ave. v ponedeljek 26. decembra popoldne.

Slovenski dom v Rock Springsu, Wyo., priredi na večer 31. decembra veselico z igro "Oj ta maček!"

Božičnico z lepo mladinsko igro "Peterčkove poslednje sanje" vprizorijo učenci Slovenske mladinske šole s sodelovanjem Gospodinjkega kluba S. N. Doma v Lorainu, O., na božični večer. Prireditve se bo vršila v Slovenskem Narodnem Domu.

Slovenski delavski dom v Sharonu, Pa., priredi v prostorih Doma zabavo na večer 26. decembra.

Dramski klub "Soča" v Cantonburgu, Pa., vprizori 1. januarja popoldne zanimivo šaloigro "Trije vaški svetniki." Prireditve se bo vršila v dvorani Društva Postojnska jama v Strabane, Pa.

Dem slovenskih društev v Denverju, Colo., priredi na večer 31. decembra veliko veselico v lastnih prostorih.

Slovenski dom v Gowandi, N. Y., priredi na večer 31. decembra Silvestrovo zabavo, ki bo vključevala burko "Ženitev radi premoženja," deklamacijo "V novoletni noči," "Slovo starega in prihod novega leta," ples in prosto zabavo.

Javna knjižnica na St. Clair Ave. in E. 55th St. v Clevelandu, O., naznanja, da ima na razstavi lepe, iz lesa izrezljane

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

FRANCOSKA poslanska zbornica je s 402 glasovoma proti 187 odklonila vladino predlogo, da se plača Ameriki obrok dolga v znesku približno dvajset milijonov dolarjev, ki je zapadel 15. decembra. Ministrski predsednik Edouard Herriot, ki je priporočal, da Francija drži svojo besedo in plača, je vsled izida glasovanja odstopil z vsem svojim kabineto.

V ZEDINJENIH DRŽAVAH je čin Francije, ki je odklonila plačati zapadli obrok vojne dolga, napravil zelo mučen vtis. Splošno se sodi, da bo to Franciji zelo škodovalo pri trgovini, pri posetu ameriških turistov in pri poznejših pogajanjih za znižanje dolga.

ZAPADLE OBROKE dolgov Zedinjenim državam so dne 15. decembra plačale Velika Britanija, Italija, Čehoslovaška, Finska, Latvija in Litvinska. Skupno so plačale te države nekaj nad 98 milijonov dolarjev. Poleg Francije so odklonile plačilo Belgija, Estonija, Madžarska in Poljska. Ti neplačani obroki dolga znašajo okoli 25 milijonov dolarjev.

Z REVOLVERJEM v roki je dne 13. decembra neki mlad fant zahteval besedo na galeriji poslanske zbornice v zvezni kongresni dvorani v Washingtonu. Večina navzočih poslancev je bežala proti izhodu. Le republikanski kongresnik Maas iz Minnesote, veteran iz svetovne vojne, je korakal pod balkon in zahteval od fanta, da mu vrže revolver. Po kratkem pregovarjanju ga je fant ubogal, nakar je bil aretiran.

WILLIAM GREEN, predsednik Ameriške delavske federacije, o katerem so krožile govorice, da postane delavski tajnik v kabinetu bodočega predsednika Roosevelta, je podal izjavo, da bi omenjene pozicije ne sprejel, če bi mu bila res ponudena.

SENATOR HUEY iz Louisiane je v zveznem senatu zahteval, da demokrati takoj zavzamejo korake za decentralizacijo bogastva. V slučaju, da večinska stranka tega ne stori, bodo se elementi, ki se zavzemajo za boljše porazdelitev narodnega bogastva, pridružili progresivnemu senatorju G. Norrisu.

MEHIKA je obvestila Ligo narodov, da izstopa iz Lige. Izstopitev pride v veljavo šele čez dve leti. Sodi se, da je Mehika to storila iz gospodarskih razlogov, da si prihrani letno \$100.000, katere plačuje kot članino.

MED JUGOSLAVIJO in Italijo je nastala velika napetost, ker so demonstranti v jugoslovanskem mestu Trogirju dinamitom razstrelili sedem kamnitih beneških levov, ki so svedočili, da je Dalmacija svoječasi pripadala beneški državi. Sledile so velike demonstracije dijakov v mnogih italijanskih mestih. Mussolini sam je v Rimu napram dijakom izjavil, da se strinja z njihovimi demonstracijami, istotako se je v parlamentu zgražal nad početjem Jugoslavije in njene zaveznice Francije.

Čudno je, da se Mussolini ni prav nič zgražal, ko so fašisti

CVETEČI SPOMENIK

Med najlepše in najpopularnejše spomenike, ki so si jih postavili ameriški državniki, spada nedvomno cveteči spomenik, ki ga je zapustil Joel Roberts Poinsett iz Charlestona, South Carolina. Omenjeni državnik je bil najprej kongresnik iz South Carolina, posneje posebni poslanik v Argentini in Chile, nato prvi ameriški poslanik v Mehiki in končno vojni tajnik v kabinetu predsednika Van Burena.

V svojem prostem času se je Poinsett bavil z botaniko, to je s študiranjem rastlinstva. V Mehiki je vzbudila njegovo pozornost cvetlica, ki je bila znana tam kot "mehiški goreči grm." Vpeljal jo je v Zedinjene države in jo je predstavil botanikom pod imenom "poinsettia" leta 1835.

Poinsettia je znana božična cvetlica, ki zraste večkrat po več čevljev visoka, ima lepo zeleno listje, okoli cvetne košuljice pa cvetni vенеz skratlato rdečih listov, ki so formirani v neakoe zvezdo. Vrtnarji gojijo to cvetlico v velikih množinah in v rastlinjakih, kjer jo pripravijo, da cvete ravno v božičnem času. Milijone ameriških domov krasi o božiču ta lepa cvetlica. Kakor je simbol velike noči bela lilija, Zahvalnega dne krizantema, tako je simbol božiča poinsettia.

Cvetje poinsettije je naslikano skoro na vseh božičnih razglednicah, na karticah, ki se pripenjajo božičnim darilom, na škatljah za božična darila in celo na papirju, v katerega se zavijajo božična darila. Sploh se lahko trdi, da bolj popularne in vsake-mu znane cvetlice kot je poinsettia ni v Zedinjenih državah.

Skratlato rdeči zvezdnati cveti te rastline se žarijo v božičnem času preko vseh Zedinjenih držav, pa tudi v domovih Američanov, ki bivajo v inozemstvu. Božiča brez pravega, umetnega ali pa vsaj naslikanega cvetja poinsettije si pravi Američan skoro ne more predstavljati.

Kot omenjeno, nam je to optimistično žarečo cvetko dala naša sosedna Mehika; na stotine so-rodnih, toda ne tako lepih rastlin pa ima domovinsko pravico tudi v Zedinjenih državah.

Joel R. Poinsett kot kongresnik, poslanik in vojni tajnik bil je zelo davno pozabljen, da si ni z zalo poinsettijo zagotovil milijarde živih spomenikov, ki zažarijo preko vse dežele ob vsakem božiču.

GLEDE ČITANJA LISTOV

V nekem malem mestu je izhajal tednik, imenovan Clarion. Lastnik in urednik lista je dobil oglase od vseh mestnih trgovcev, le Littletona, trgovca s premogom, ni mogel prepričati, da se oglaševanje izplača. Ko ga je neki dan zopet nadlegoval za oglas, mu je trgovec zabrusil, da lista itak nihče ne čita, čemu bi potem oglaševal.

Urednik je nato v nekem malo vidnem koticu lista z drobnimi črkami natisnil: "Kaj misli Littleton, trgovec s premogom, storiti glede tega?"

Že sledeči dan pa je prihitel Littleton v uredništvo in povedal uredniku, da že ves dan ni imel mira. Ljudje mu ne prestopajo telefonirajo in ga vprašujejo "Kaj misli storiti glede tega." Kdor ga na cesti sreča, mu zastavi isto vprašanje. To ga je prepričalo, da ljudje res čitajo kar je v Clarionu in je takoj naročil oglas.

BURBANKOV NASLEDNIK

Svetovno znani naturalist, imenovan tudi rastlinski "čarovnik," Luther Burbank, ki je umrl leta 1926, je dobil vrednega naslednika v William H. Hendersonu, ki dela svoje eksperimente in dosega čudovite uspehe blizu mesta Fresno, California. Kot znano, je pokojni Burbank z izbiranjem in križanjem vzgojil celo vrsto novih rastlin za vrtnarje, sadjarje, vinorejce in farmerje. Nove in izboljšane rastlinske vrste pomenijo neštete milijone dolarjev vrednosti v boljšem in obilnejšem pridelku, ne samo v Zedinjenih državah, ampak tudi drugod po civiliziranem svetu. Rastlinski "čarovnik" Burbank je bil na ta način dobitnik vsega človeštva.

William H. Henderson, ki se zdi, da je pravi naslednik pokojnega Burbanka v izboljševanju rastlin, je še mlad mož, star še ne 30 let. Ko je leta 1922 dovršil višjo šolo v Fresno, Cal., je pisal Burbanku, da bi rad dobil delo v njegovih poskusnih vrto-vih v mestu Santa Rosa, Cal., ker ga je rastlinstvo vedno zelo zanimalo. Izmed 1.500 prosilcev, ki so želeli dobiti tisto delo, je Luther Burbank izbral mladega Hendersona. Prvo njegovo delo je bilo čiščenje plevela, zakar je bil plačan \$15 tedensko. V Burbankovi službi je ostal štiri leta; zadnji dve leti mu je bil radi svoje razumnosti in porabnosti zaupnik in pomočnik.

Ko je leta 1926 Luther Burbank umrl, se je William Henderson preselil na farmo svojega očima v bližini mesta Fresno in je tam na svojo roko nadaljeval z eksperimenti. Njegovo delo kaže že prav zanimive uspehe.

Vzgojil je nove cvetlične vrste z izredno velikim cvetjem ali s cvetjem, ki se odklikuje po barvah, katere so bile dozdaj pri dotičnih cvetlicah neznanе, vrstam cvetlic, ki navadno ne dišijo, je pričaral prijetno vonjavito itd. Izboljšal je znano vrsto koruze, imenovano Golden Bantam, v toliko, da ima mnogo daljše stročje in da je na vsakem stroku mesto običajnih osem vrst šestnajst vrst zrnja. Iz križanja sladkorne pese in neke švicarske špinacije, je vzgojil namizno zelenjavo, ki je boljša, večja in trpežnejša od špinacije. Par let že dela poskuse, da vzgoji vrsto breskev, katerih koščice bodo vsebovale jedrca mandeljev.

Zelo važen uspeh je dosegel v križanju grozdja brez peškov in znanega muškatele. Sedanje grozdje brez peškov (seedless grapes), katero je vzgojil pokojni Burbank, ni posebno sladko, torej ne pride do posebne veljave niti kot namizno grozdje, niti za napravo vina. Ima pa dve dobri lastnosti, namreč, da zgodaj zori in da jagode ne vsebujejo peškov. V križanju omenjenih dveh vrst vinskih trt je Henderson vzgojil trte, ki rode grozdje, ki ima velikost, lepo barvo in sladkost muškatele, ki dozori več tednov prej kot navadni muškatel in ki nima peškov. Tako izboljšano zgodnje grozdje je velike vrednosti za vinogradnike.

Mladi naturalist se je pečal in se še peča s številnimi drugimi eksperimenti, katerih mnogi so se že obnesli, za druge se pa še ne ve. Vzgoja vsake nove ali izboljšane rastlinske vrste vzame več let časa in stotere, morda tisočere poskuse. Izmed tisoč poskusov se morda dobi le pol ducata rastlin, katere so do-bile zaželjene nove lastnosti. S semenom tistih je treba delati ročil oglas.

(Dalje na 2. strani)

SLADKA IZNAJDBA

Romantična Španija se ponša z najslajšo iznajdbo v teh grenkih in kislih časih. Španec Jose Rovira je povzročil pravo revolucijo v čebelni industriji z iznajdbo praktičnega čebelnega panja, katere iznajdba bo posegla globoko v države čebelnih kraljev.

Moderni panj, ki ga je izgotovil senor Rovira, je tako praktičen, da je treba na njem samo zasukati pipico, pa priteče v podstavljeno posodo čisti sladki med. Glavni del mehanizma v panju je baterija tankih, ostrih rezil, katerih eno prereže čez sredo večerici, z medom napolnjeni satnik, kadarkoli čebelar zavrti malo kljukico zunaj panja. Iz tako prerezanega satnika teče med po malih žlebovih do pipe iz pipe pa na prosto.

Rezila, ki režejo satnike, so tako fino izdelana, da napravijo popolnoma gladki prerez in niti malo ne pokvarijo setnika v drugih ozirih. Naravni instinkt sili čebele, da prerezane satnike takoj popravijo in jih zopet napolnijo z medom.

Iznajditelj je svoj novi panj najprej demonstriral v muzeju naravne znanosti v Madridu in je takoj vzbudil veliko navdušenje pri čebelarjih. Poljedelski department in department za živinorejo sta se takoj zavzela, da nove vrste panj demonstrirata po vseh delih dežele. Pri tem je nastal med uradniki omenjenih dvh departmentov celo mal prepir, da-li spada čebelarstvo v področje poljedelstva ali živinorejskega departmenta. Končno so se zedinili, da deloma spada obema, torej tudi obema spada pravica popularizirati to sladko iznajdbo.

Organizirana je že družba, ki bo nove vrste panje izdelovala, senor Rovira pa bo pobiral gotovo vsoto "komišna" od vsakega predanega panja. Za nekeč časa bo tovarna panjev imela dovolj dela, da izpolni naročila doma-čih španskih čebelarjev in šele pozneje bo sledil eksport v druge dežele.

RAST ZVEZNE POŠTE

Prvi generalni poštar Zedinjenih držav je bil Benjamin Franklin. To mesto mu je poveril kontinentalni kongres, ki se je leta 1774 zbral v Philadelphiji z namenom, da ustanovi neodvisno vlado ameriških kolonij, ki so do takrat pripadale angleški kroni.

Benjamin Franklin je bil do tistega časa pomožni generalni poštar ameriških kolonij, ki so do takrat še pripadale Angliji. Na kontinentalnem kongresu v Philadelphiji je bilo eno prvih vprašanj ustanovitve lastne pošte in kongres je sprejel tozadevna priporočila Franklina ter njega imenoval za generalnega poštarja vseh 13 kolonij.

Franklin je v kratkem ustanovil vrsto poštinih uradov vse od države Massachusetts do Georgije. Nasilbine v kolonijah so bile redke in zveze slabe. Dostava pošte je bila seveda počasna, ker je bila odvisna po večini od konjske vprege in peš-hoje. Z današnjim sistemom ameriške zvezne pošte, ki šteje na tisoče poštinih uradov in preprega vso to ogromno deželo, se ne more niti primerjati.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Vrhnika dobi davčno upravo. Finančni minister je izdal odlok, po katerem se območje sreskega sodišča na Vrhniki izloči iz okoliša davčne uprave Ljubljana-okoliša ter se za ta okoliš ustanovi posebna davčna uprava s sedežem na Vrhniki pod pogojem, da vrhniška občina da na razpolago brezplačno potrebne uradne prostore in prevzame stroške za kurjavo, razsvetljavo in vzdrževanje prostorov.

Velikni uspeh koroških Slovencev. Nemško nacionalni tiskovni urad objavlja rezultate volitev v kmetijsko zbornico na Koroškem ter ugotavlja, da so Slovenci v mnogih sodnih-okra-žjih dobili izredno veliko število glasov. Tiskovni urad zahteva od vlade naj upošteva to dejstvo. Slovenci so z 2 tisoč 572 glasovi po Landbundu, ki je dobil 4.033 glasov, zasedli drugo mesto. Na tretjem mestu so krščanski socialci s 708 glasovi, katerim sledijo socialni demokrati s 637, narodni socialisti s 582 in komunisti s 85 glasovi.

V premogovniku v Hrastniku pri Trbovljah se je dne 29. novembra pripetila huda nesreča. Lokomotiva na bencinski pogon je eksplodirala in je bilo pri tem ubitih šest rudarjev, trije pa so bili hudo ranjeni. Mrtvi so: 32 let stari France Skornšek iz Stare vasi, oče enega otroka; 47letni Martin Drnčič, oče dveh otrok, pristojen v Trbovljah; 35letni Ignac Jazbinšek, oče dveh otrok, doma iz Jurklostra; 23letni Vinko Špajzer, samec, doma iz Hrastnika; 30letni Blaž Arhač, samski, doma iz Razbora pri Luki, in 24letni Janko Babič, samec, doma iz Hrastnika. Posebno hudo je prizadel rudar Vincenc Špajzer starejši, ki je izgubil sina Vinka in zeta Skornška.

Najmlajša prababica v Jugoslaviji. V črnogorskem selu Satri živi najmlajša prababica v Jugoslaviji ali morda na vsem svetu. To je Gjurgjica Nedelj-kovičeva, ki je stara šele 47 let, a se ji je te dni rodil pravnik. Ona se je omožila v štirinajstem letu, njen sin se je oženil v petnajstem letu starosti, ravno tako pa tudi njen vnuk.

Smrt črnogorskega vojvoda. V Ulcinj je v visoki starosti 90 let preminil brigadir Mihajlo Gjurašković, potomec vojvodske rodbine Gjuraškovičev, ki so nekdanj v Črni gori imeli odločilno besedo. Služil je v kraljevi gardi ter se odlikoval v mnogih vojnah. V dobi svetovne vojne je bil črnogorski minister.

V Zadru, ki je edina italijanska postojanka na dalmatinski obali, so se na večer 5. decembra vršile velike dijaške demonstracije proti Jugoslaviji. Dijaki so demonstrirali po glavnih ulicah, pobijali okna in razmetavali blago jugoslovanskih trgovcev, nakar so prodrli policijski kor-don in razbili okna na jugoslovanskem konzulatu in na konzulovem domu.

Dne 10. decembra so demonstrirali italijanski dijaki v Milanu proti Jugoslaviji in proti Franciji. Demonstranti so nasili po ulicah velike napise: Doli s Francijo! Doli z Jugoslavijo! Te demonstracije so bile odgovor na protitalijanske dijaške demonstracije, ki so se tedaj prej vršile v Jugoslaviji.

(Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Božič je pred vrati, prijatelji. Ali vam je zvezni kongres že poslal obljubljeni sodeček pive?

Mir ljudem na zemlji! Yes, več miru, pa manj kavsa, več dobre volje, pa manj zbadanja in prerakanja potrebuje svet!

Precej let že stresam nesla-nosti po tem zverženem svetu, toda kaj takega se mi pa še ni pripetilo, kot zadnjič pri neki prireditvi v Slovenskem Narodnem Domu v Girardu.

Govornik na odru je namreč omenil moje cenjeno ime in pristavil, da spadam med zaslužne moše! O vsi sveti bogovi, najrazličnejše primke so mi že dajali ljudje, toda pri nobenem nisem še tako indijansko zardel kot pri tem. Bog mu greh odpusti, govorniku, jaz ne vem če mu ga bom mogel!

Skoro me je vrglo v nezavest. K sreči sem še imel toliko duševne prisotnosti, da sem se skril, ne ravno za krilo, pač pa za kodrolaso glavico dame, ki je sedela pred mano.

Pri kavi, flancatih in potici sem potem v spodnjih prostorih Doma razmišljal, kako sem prišel do take sarže. Vse moje zaslu-gue sem videl v tem, da sem se upal podati na 60 milj dolgo vožnjo iz Clevelanda v Girard, da sem poslušal koncert "Zarja-nov" in drugih, ki je trajal 12 polnih ur, in da sem mesto v soboti večer šel spat v nedeljo zjutraj.

Pri odpravi ekspedicije nisem imel nikah drugih zaslug, kot da sem v busu udobno sedel in pušil cigare. Mr. Kolander, ti-sti, ki prodaja šifkarte v Cleve-landu, je oskrbel vse in se je tu-di na busu izkazal prvovrstnega kapitana. Njegova nevenljiva zasluga je tudi bila, da je na naš barki bila prohibicija ukinje-na, še predno smo se oddaljili predpisane tri milje od obrežja Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Čast, komur čast!

Pred odhodom iz Girarda se je na tamkajšnjem obrežju zelo lepo in prijazno poslovil od nas tamkajšnji slovenski mestni kon-cilman. Edina moja zasluga pri-tisti priliki je bila, da sem se grel v žarkih "Zarje" in si na tihem želel, da bi do prihodnje-ga našega poseta Girardčani iz-volili tudi kakšno prijazno slo-vensko koncilmano. Za brhke kandidatnje ne bi bili v zadre-gi.

Koncert se je na cleveland-skem koncu zaključil z junaško himno: "Kaj nam pa morejo, če smo vesel!" In ko se je jutra-nja zarja prismejala preko za-sneženih vzhodno - ohijskih gri-čev, so šli spat — Zarja in njeni priveski.

Zbudil sem se ob dveh popold-ne ves razbrecan in poten od ihte in strahu, ker me je nek go-vornik v sanjah proglasil za za-služnega moža in mi po vsej sili hotel obesiti na vrat red svete egiptovske mačke.

Kod bodo plavale vaše božič-ne misli, prijatelji, ne vem, to-da moja misel ima že svoj na-črt in, nepočakljiva kot je, že zdaj dela bliskovite poskusne iz-lede, zato vem, kam je vleče. Če bo živa in zdrava in kljub zimi pomladansko razposajena kot

(Dalje na 4. strani)

A. J. TERBOVEC:

V ZNAMENJU BOŽIČNE POTICE

Zapadni del države Washington mi je vedno zelo ugajal, vse od leta 1911, ko me je bila prvič pot prinesla v tiste prijazne kraje. Izmed zasneženih gora priti v decembru v pokrajine, kjer je prava zima neznana, kjer se živina še pase na prostem, kjer se više po drevju zlatorumena jabolka in duhti po vrteh zeleni rozmarin, je pač tako prijetno presenečenje, da ga človek nikdar ne pozabi. Razume se, da je bila v mojih poznejših obiskih našega severozapada vedno vključena tudi sočno-zelena država Washington. Posebno pozimi sem kaj rad pot nameril tja, ker mraza in ostre zime sem se rad ognil, kadarkoli je bila le prilika.

Tako sem se zopet nekoč v drugi polovici decembra pripehljal iz zasnežene Montane v veliko pristaniško mesto Seattle. Odtam sem se po kratkem odhodu namenil obiskati malo premo-garsko naselbino, katere nisem bil obiskal že kakih dve leti. Ni bila zelo oddaljena, toda železniška zveza od nje ni bila nič kaj ugodna. Iz Seattleja je treba vzeti najprej glavno železniško progo, na mali postajici izstopiti in tam vzeti stransko progo, na kateri je vozil lokalni vlak le enkrat na dan. Dospel sem tja okoli poldneva in izvedel, da je obrat tamkajšnjega rudnika zelo skrčen, da se je večina ljudi že izselila in da tam sploh ni nobenega Slovenca več. Kazalo mi ni drugega kot vrniti se s tovornim vlakom, ki je imel zadaj pripet en potniški voz, zopet nazaj do glavne proge in tam počakati vlaka na Seattle.

Pozno popoldne smo se pritresli do postajice ob glavni železniški progi, kjer sem upal še tisti večer dobiti vlak za Seattle. Imel sem še par ur časa, vendar sem vprašal postajnega agenta, če pride vlak, številka ta-in-ta, ob času.

"Ne vem," odgovorila je agent, "morda sploh ne bo nobenega vlaka po tej progi danes in morda še jutri ne. Dobil sem telegrafično poročilo, da precej daleč vzhodno od tu gorijo gozdovi ob progi. Taki požari lahko preprečijo vožnjo ali celo znatno poškodujejo progo. Vse-kakor pričakujem v kratkem nadaljnih poročil."

Ozlovoljen sem nato nekaj časa postopal okoli postajice, nakar sem zopet vstopil v čakalnico, da vprašam agenta za nadaljne novice. Pa mi ni bilo treba niti vprašati, ker mi je agent takoj ob vstopu z obžalovanjem povedal, da vlaka tisti večer ne bo in še potem nekaj časa ne; progo da je gozdni požar nevarno poškodoval in uničil tudi telegrafično zvezo od vzhoda. Poročilo je dobil od večje postaje na vzhodu preko Seattleja.

"Lepa reč," sem dejal, "kje pa naj zdaj dobim prenočišče in kaj za pod zob?"

Agent mi je pokazal neko farmersko hišo, ki je stala nekaj sto korakov od proge na malem gričku, obkrožena s sadnim drevjem, ki je bilo še deloma zeleno, ter dejal, da tam imajo malo grocerijsko prodajalno in tudi nekoliko restavracije; v sili bi se morda dalo tam dobiti tudi prenočišče.

To je bil pa tudi edini svetli žarek upanja, kajti postajica je ponoči zaprta, nedaleč od postajnega poslopja so bile še tri ali štiri skromne bajtice, nedvomno namenjene železniškim delavcem, to pa je bilo vse. Avtomobili so bili v tistih časih še redkost. Priti nazaj v Seattle je bilo mogoče le z vlakom in to je bilo za enkrat izključno. Bil sem sicer edini zaostali potnik na tej samotni postajici, toda to mojega položaja ni prav nič izboljšalo.

Nemudoma se torej odpravim proti farmerski hiši, katero mi je bil postajni agent pokazal. Mala grocerijska prodajalna je bila obenem tudi restavracija z dvema mizicama. Videlo se

je, da je to v glavnem za nujne potrebe redkih okoliških farmerjev in kakšnega lačnega potnika, ki mora kdaj nekoliko predolgo čakati na samotni postajici.

V prodajalni sem dobil deklico kakšnih osemnajstih let, pač farmerjevo hčerko, kateri sem povedal o moji smoli in jo vprašal, da-li bi mogel dobiti večerjo in prenočišče.

"Za večerjo se bo že kaj dobilo, če niste preveč izbirčni," odvrne deklica prostodušno, "za prenočišče pa ne vem povedati; oče in mati sta nekje zunaj, mislim pa, da bosta kmalu tu in se boste pomenili. Če boste zadovoljni s praženo slanino in jajci za večerjo, grem lahko takoj pripraviti, drugega ravno zdaj ni pri rokah."

Pokimam, nakar deklica odhiti v kuhinjo, jaz pa sedem na stol in se zagledam v skratno večerno zarjo, ki je kot goreč grm kazala, kje se je sonce potopilo v Pacifik.

V kuhinji se je v cvrčanje slanine kmalu začelo mešati govorjenje dveh žensk, iz česar sem sklepal, da se je vrnila gospodinja. V dobrih desetih minutah je bila obljubljena jed z običajno prikuho in kavo že pred menoj na mizi. Vse je bilo preprosto, vendar okusno in snažno, vstevši obleko deklice, ki mi je stregla. Predno sem bil gotov z večerjo, je deklica prinesla na malem krožniku še nekaj za približek, nekaj, kar je bilo videti kot prava slovenska potica. Pokusim, in res, nisem se zmotil. Bila je tista fino vlečena potica, opotičena s smetano iz topljenega mleka. V take vrste potice sem bil zaljubljen že od svojih otroških let, kajti moja mati je bila prava umetnica v fabriciranju tega božanskega peciva. Menda je niso zastojn vabili, da je kuhala in pekla na kmečkih gostijah. Tudi v Ameriki sem se tu in tam srečal s to posebno delikateso, pri naših rojakihi seveda.

Zanimivo je, da so te vrste smetanove potice najbolj v navadi med rojakinjami, ki prihajajo iz Bele Krajine. Moja mati pa ni nikdar v življenju videla Bele Krajine in jaz tudi ne. Na vsak način pa, če bi me še kdaj pot prinesla v Slovenijo, kar ne verjamem, bi takoj za obiskom moje rodne Štajerske hotel posetiti Belo Krajino. To iz treh vzrokov: da bi videl kraje, katere je v svojih pesnitvah tako krasno opisal belokranjski rojak, pesnik Oton Župančič, da bi videl odkod prihajajo belokranjski rojaki, med katerimi imam v Ameriki toliko dobrih prijateljev, in pa da bi videl pravi dom neprelopljivih smetanovih potic.

Obrnem se k deklici, ki si je dala nekaj opraviti za prodajalno mizo, in vprašam: "Oprostite, ali ste vi napravili ta 'cake'?"

Deklica zarudi in odvrne z nekako negotovim glasom: "Ne jaz, ampak moja mati; jaz sem samo nekoliko pomagala. Zakaj pa vprašate?"

"Zato, ker je to najboljši kuharski produkt pod soncem, ki se ga navadno ne dobi med Američani," poudarim jaz; "doma je tam, odkoder jaz prihajam, v Sloveniji, in more priti le iz slovenskih rok."

"Why, moja mati in oče sta Slovenca," se zasmeje deklica, "in menda sem tudi jaz nekoliko, čeprav le bolj slabo slovensko govorim. Počakajte, pokličem mater!"

Po živahnem razgovoru v kuhinji sem sklepal, da je deklica materi hitro povedala na kak način sem zaslužil, da sem v slovenski hiši. Za par trenutkov sta vstopili obe, moja mlada znanka in njena mati, čvrsta žena najboljših let; obraz jej je žarel, morda vsled kuhinjskega dela, morda vsled iznenadenja ali pa vsled izražene-

ga priznanja njeni kuharski umetnosti.

"Tako," se zasmeje hišna gospodinja prostodušno, "po potici se najdemo in snidemo Slovenci v tej deželi," nakar mi neženirano poda roko. To mi je dalo priliko, da sem se predstavil, povedal po kakšnih poslih potujem in seveda tudi omenil smolo z železniško zvezo, ki me je na noč pustila na tej mali postajici.

"O, vi ste?" se začudi žena. "Vaše ime mi je že dolgo znano iz slovenskih časopisov, ki jih dobivamo in ki so nam skoro edina vez z ostalimi Slovenci v tej deželi. Verjemite, da ste podvojeno dobrodošli v naši hiši."

V tem je prišel v prodajalno tudi gospodar, kateremu sta me ženski takoj predstavili in povedali, kakšen slučaj me je tja prinesel. Vsi so me takoj zagotovili, da glede prenočišča je vse allright in da želijo, da bi železniška proga še vsaj par dni ne bila popravljena.

Drugi dan je bilo vse tako videti, da se bodo žele moje novih znanec in gostiteljev izpolnile, kajti postajni agent ni imel nikakega pojma, kdaj bo po gozdnem požaru pokvarjena proga popravljena za promet. Postopal sem torej z gospodarjem po obširni farmi. Glavni prideiki farme so bili hmelj, maline, pa nekaj žita, zelenjave in krme. To vse je bilo seveda še pospravljeno. Na pašniku se je paslo ducat ščetincev, precejšna tropa ovac in par krav, v hlevu je kopitalo par konj, okoli kokošnjaka pa je kokodajalo par sto kokoši in se napihovalo pol ducata tolstih puranov. Na vrtni gredi je bilo najti še zapoznele jagode in v lepo negovanem sadovnjaku so tu in tam pozna jabolka in hruške visele po vejah ali pa se skrivale v travi. Vreme je bilo gorko in solčno in ozračje tako žametno mehko, kot more biti le na pacifični obali. Moje neprostovoljne počitnice so bile torej prav prijetne.

To je bil vzrok, da se naslednji dan, ki je bil dan pred božičem, nisem dal dolgo prositi mojim gostiteljem, ki so me povabili, naj ostanem tam čez praznike, češ, da bo lepše in bolj praznično, če nas bo več. Farmerji so v tistem kraju redko sejani in čez praznike malo-kdo pride v vas ali v trgovino. Tako se je zgodilo, da se na božični večer nisem dosti zmenil za vlak, ki je prisopihal po glavni progi od vzhoda in od-dirjal proti Seattleu.

Božični večer nam je potekel v prijetnih pogovorih, katere je oživljala rdečelična vinska kapljica iz doline Wenatchee, z blagodejno pomočjo proizvodov neprelopljive domače kuhinje. Frances, tako je bilo ime domače hčerke, nam je pa iz klavirja izvabila venec božičnih in drugih melodij in nam s tem osladila domačo polnočnico. Pozno je bilo, ko smo se podali k počitku, in drugo jutro se je božično solnce že izvijalo smejačo preko sveže zelenih smrek okoliških gozdov, ko sem se izvil boginjam sanj iz objema in se prišel razgledovat na dvorišče.

Na dvorišču je gospodar vpregal konjica k ličnemu koleslju in Frances mu je pomagala.

"Grete z menoj, da vam ne bo dolgčas in da mene ne bo strah?" me povabi deklica, ko me zagleda. "Mami se je za potico pripravljena sladka smetana pokvarila, in na božični dan vendar ne gre, da bi bili brez potice. Pri sosednem farmerju se pečajo z mlekarstvom v večjem obsegu, zato tam ni-koli ne manjka, sira in smetane."

Par minut pozneje sva se že vozila po kolovozni poti v smeri soteske in kmalu naju je objel duhteči smrekov gozd. S smrek, katerih vrhove je zlatilo jutranje solnce, je kapala srebrna rosa na vedno zeleno pra-

prot pod njimi, nekeje v gošča-vi se je hudovala verveca in ob poti je preko malih slapov in vodopadov žuborel in cingljaj potoček, kot bi pozvanjali in drobili svojo pesem razigralni božični zvonovi. Konjček je složno peketal po znani mu poti, noseč glavo pokonci, kot bi se zavedal, da ima na sebi praznično opravo in da vozi najlepšo deklico devetih countyjev. Frances je bila v svoji preprosti svetlovišnji obleki, s plavimi lasmi in ustnicami, rdečimi, liki cvet božične poinsetije, sredi svežega zelenja, kot bajna gozdna vila, ki se pelje na izprehod po svojem kraljestvu.

Za trenutek nama je bilo zmanjkalo pogovora, zato sem ji v prešerni razigranosti začel deklamirati tisto nagajivo Župančičevo:

"Ej, kako lepo je biti mlad, pa peljat se s teto k maši, pa imeti v sruči mnogo madi, in grehov vse polno, a kesanje nič—skozi zlato jutro žvižga bič..."

Ko sem namišljeni "teti" ob moji strani baš dopovedal, da je to pesem zložil pesnik Oton Župančič, ožji rojak njenih starišev, in da je zložena kakor našaš za tako priliko, je zadnje kolo kolesja odskočilo na kamenu in sunek mi je mojo dražestno spremljevalko dobesedno vrgel v naročje.

Takih prilik ne prinesejo vsa ki prazniki, niti vsak božič, zato bi bilo neypoštevanje istih neodustljiv greh. Opravičil sem se s tem, da je v mnogih deželah krščanska navada, da se za božič prijatelji objemajo in poljubljajo. In midva sva vendar prijatelja!

"Kaj pa, če se hočem jaz kapricirati na tisti del pravkar citirane pesmi, ki pravi, da skozi zlato jutro žvižga bič?" pravi deklica, navidezno huda, in pri-me za bič, ki je bil zataknen ob sedežu. Toda njene oči so se smejale in bič je ostal na svojem mestu.

Konjček, pravi gentleman, je kopitljaj neženirano svoje pot, le včasih je zmajal z glavo in zaprhal, kakor da vsega tega ne razume, pa mu prav za prav tudi nič mar ni.

Kmalu nato se je soteska odprla in na griču pred nami se je v solncu kopala obširna farma, po kateri se je zadovoljno pasla čreda krav.

Postarni, precej gluhi farmerji me je Frances predstavila kot družinskega prijatelja, ki da je prišel za božične praznike v poset iz velikega mesta na vzhodu. Kupčija je bila hitro in uspešno sklenjena in po četrtni zamudi je koleselj zopet drdral skozi nepozabno zeleno gozdno sotesko proti domu.

Na povratni vožnji je bilo več "kamenov" po poti, ali pa se je meni in moji spremljevalki vsaj zdelo tako, in razume se, da je bilo treba te stresljaje primer-no nevtalizirati. Gladka pot je postala šele, ko se je izvila iz gozdnega objema in se bližala domu, zato je pa tudi moral konjček zadnji del poti nekoliko hitreje stopati.

Božična potica je bila po takih pripravah seveda naravnost božanska, in ker tudi drugače gostoljubnost mojih gostiteljev ni poznala mej, sem si na ti-hem želel, da bi vsaj kakšen plaz odnesel ali podsl del železniške proge in tako vsaj za par dni preprečil prihod vlakov od vzhoda. Moje sebične želje pa se niso izpolnile, in tako sem se na večer Štefanjega dne že vozil proti Seattleu.

Od takrat je pretekla vrsta let, toda beg časa, z vsemi svojimi viharji, ne bo mogel nikdar zatemniti slave pristne smetanove potice in zabrisati lepih spominov, ki jo spremlja-jo. Kjerkoli in kadarkoli jo srečam, se spominim Bele Krajine, nato pa od nje šest tisoč milj oddaljene zelene države Washington in prelestne gozdne vile jutranje solnce, je kapala srebrna rosa na vedno zeleno pra-

JANKO N. ROGELJ:

BOŽIČNO RAZPOTJE

Ob rojstvu slehernega človeka se zamisli skrbni polno materino srce v bodočnost novorojenčka. Trpljenje, katerega je osladila s pekočo solzo, je le brleča lučka, ki ji sveti v prihajajoče dni njene, morda zaželjene sreče. Tudi oče pomisli ob pogledu na mlado življenje, tudi njemu od radosti, mogoče od skrbi, zarosi v negotovost zazrto oko.

Ob vsakem rojstvu se pričeneja novo razpotje.

Božič je simbol človeškega razpotja, ko se pričeneja pojav vidnega življenja, ko se pričeneja samosvoja misel o življenju in ko stopa človek na svojo lastni pot, kjer bo sam skrbel za svoje življenje, za življenje svoje žene in otrok.

Božič je razpotje živega človeka.

Pred dvajsetimi leti sem se vrnil iz lepe in optimistične češke dežele, kamor me je poslal moj dobri oče, da si pridobim možnosti in sredstev za svoje samostojno življenje.

V decembru sem se vrnil ter čakal doma moj zadnji Božič, katerega sem preživel v domovini.

Božič v domovini...

Kako blagodejno vplivajo spomini na tisto mrzlo in zvezdnato božično noč, ko je nebo tako čisto in visoko, ko stoje Karavanke in Julijske Alpe kot stražniki in čuvaji našega skromnega, toda nadvse lepega gorenjskega paradiža. Kako čudodelno in skrivnostno zadisi mir-kadila, kako čudotvorno se raz-liva svetloba v zadnji kotiček kmečke hiše, kjer se zbira k večerji gospodarjeva družina. Takrat se stisne srce k srcu ter pripoveduje nepisno in neslišno melodijo o pravem in čistem bratstvu. In potem: Govorijo srca, če se še vidimo, ko pride druga božična noč. Takrat se pričeneja molk, in s tem težkim molkom hodimo po tujem in prostranem svetu.

Tisto noč sem stopil pod krov zvezdnatega nebesnega oboka ter uprl oči v zvezdno skupino Velikega voza, ki se je skoro prislomil ob greben gorenjskega al-tarja, v nebo zaritega Storžca. Od otroške zavesti do mladeniškega razgleda sem ga občudo-val, kot poglavarja kranjske okolice, tako sem tudi to noč stal pred njim v vprašanju na ustnicah: Ti gorski oči, ti ču-vaj naših domov in našega jezika, kam me pelje moja življenjska pot?...

Malo nas je bilo v družini, toda najmlajšemu je bila najprvo podana v roke potniška pali-ca. Zavedal sem se tega, zato sem to božično noč postal nemi-ren; v duhu sem se poslavljaj od svojih dragih.

Strica sem imel v Ameriki. O njem sem mislil, kaj on dela, in če je tudi on prišel to noč pod zvezdno nebo, da se pogovori z vesoljstvom o tej naši zemeljski božični noči.

Pri naši podružnici nimamo božičnice. Pri nas grede k pol-nočnici v farno cerkev v Kranju.

Na vasi se zbiračo gruča lju-di, iz vasi pa gre skoro procesija ljudi v mesto.

Med potjo beseda nanese be-sedo. Pogovarjajo se o času, ki pride po Božiču. V predpustu se poroči Potratova dekla, in on-gava bo vzela Fajdelna, Vreč-kov France gre v Ameriko, a Pičmanov se gre učiti za krova-ca v Ljubljano. Tudi vaški učitelj se poroči, če je Reznikova Mica prav slišala v Kranju. Sko-ro vse vaške dekle so odpovedale službe ter oddidejo iz vasi na Šentjanževo. Od vojakov je pri-dar domov Zajčev Lovrenc, in bo najbrže ostal doma zaradi stare matere. Par starih očan-cev je obležalo na posteljah, ta-ko tudi Šnajdov Jaka, ki se je boril pod Radeckijem. Bliza se jim poslednja ura. Vse se bo premenilo po Božiču, nova pota in novo življenje prihaja v našo vas.

Med enakimi pogovori sem stopal za njimi ter dodal sam sebi: In jaz si izberem pot v no-vo življenje...

Drugo leto je prišel moj stric iz Amerike. Odsel je nazaj v deželo zlata in dela, z njim sem odšel tudi jaz, par mesecev pred Božičem.

Vso Canado sva prevozila s stricem, od vzhoda do zahoda. Dela ni bilo. Čez noč se prepe-ljeva v Seattle, Wash., od tam v mrzlo Montano.

Moj prvi Božič v tujini. De-vetnajst let poteka, odkar sem bil v Great Fallsu, Montana. Tam se mi je zasenčila sreča božičnih noči.

Kako neljubo in nadležno se mi urivajo spomini na ta božični večer. Tudi takrat sem sto-pil pod nizko in z leskečimi kri-stali zamrzneno montansko ne-bo. Nič več ni bilo izglubenega paradiža, nič več ni bilo čuva-jev in stražnikov, ki bi čuvali vzljubljeni in blago zemljo. Bila je le prostrana ravan, poseja-na z rahlim snegom, nad kate-rim je pritrjeno in zahrbtno pi-hal strupen montanski mraz. Nič več ni bilo moje domače družine, — bil sem sam v sta-rem in mrzlem hotelu v Great Falls-u. Takrat sem videl prvi-krat v življenju z odprtimi oč-mi tisto človeško razpotje, ki se ne da odvrti. Prišlo je do me-ne na božični večer, kakor so ga napovedovali vsem drugim naši vaščani na poti k polnočnici.

In res. Se drugi dan sem se odpeljal proti East Heleni. Od takrat pa sem vedno na razpotju življenja, kakršnega uživa na ti-soče naših ljudi v Ameriki.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

zažgal Narodni dom v Trstu in porušili slovenske spomenike v Gorici in drugod v Julijski Kra-jini, ki je kljub italijanski oku-paciji slovenska, dočim ni Dal-macija niti malo italijanska.

SENATOR BORAH, ki je že večkrat prej priporočal, da Ze-dinjene države priznajo Rusijo, je te dni zopet izdal slično iz-javo. Priznanje Rusije od stra-ni Amerike bo po njegovem mnenju znatno zmanjšalo brez-poselnost v tej deželi, obenem pa bo imelo dober vpliv na si-tuacijo v Mandžuriji in sploh v Orientu.

VCANADI je delavska stran-ka pri nedavno završenih ob-činskih volitvah izvojevala znat-ne uspehe v več mestih.

BURBANKOV NASLED-NIK

(Nadaljevanje iz 1. strani)

nadaljne poskuse, dokler se nova rastlinska lastnost ne utrdi in z gotovostjo prenaša na potomce.

Rastlinske vrste se navadno izboljšujejo na ta način, da se vrsto let odbira seme od najlepših in najboljših plodov ali cvet-ov. Ponovno in ponovno se iz-bira najboljši izmed najboljših.

Nove rastlinske vrste pa se more doseči le s križanjem raz-ličnih, toda sorodnih si rastlin. Zamore se križati koščičasto sadje s koščičastim, na primer, breskve, marelice, slive, mande-lji itd. Breskev z jabolkom se ne more križati. Križati je mo-goče navadno bučo s kumaro ali melono, paradižnik s krompir-jem, rž s pšenico, repo s kolera-kov France gre v Ameriko, a Pičmanov se gre učiti za krova-ca v Ljubljano. Tudi vaški učitelj se poroči, če je Reznikova Mica prav slišala v Kranju. Sko-ro vse vaške dekle so odpovedale službe ter oddidejo iz vasi na Šentjanževo. Od vojakov je pri-dar domov Zajčev Lovrenc, in bo najbrže ostal doma zaradi stare matere. Par starih očan-cev je obležalo na posteljah, ta-ko tudi Šnajdov Jaka, ki se je boril pod Radeckijem. Bliza se jim poslednja ura. Vse se bo premenilo po Božiču, nova pota in novo življenje prihaja v našo vas.

Kdor nekoliko razume rast-linstvo, ve, da sta tudi v rastlin-stvu dva spola, prav tako kot v živalstvu. Kadar rastlina cve-ke, je čas njene ženitve. Cvet-na plodnica ali pestični del cve-ta, kjer se pozneje razvije sad-ali seme, predstavlja rastlinski ženski spol, prašniki, ki trosijo rumeni cvetni prah, pa moški del cveta. Cvetni prah mora pasti na plodnico, sicer se seme ne raz-vije. Večina rastlin ima oba

rastlinska spola v enem cvetu, ponekod pa je to ločeno. Tako ločeno cvetje ima na primer ko-ruza. Metlica na vrhu rastline predstavlja prašnike, ki trosijo vse na okoli obilico cvetnega pra-hu. Plodnica ali ženski cvet je tam, kjer je zarodek storž iz katerega se vsiplje obilica "svil-natih laskov." Cvetni prah z metlice na vrhu mora pasti na te "laske," sicer ne bo storž na-stavil nikakega zrna. Če bi na celi njeni porezali koruzi vse ti-ste metlice na vrhu rastlin, pred-no se je iz istih začel vsipati cvetni prah, in če bi veter od drugod ne prinesel nobenega cvetnega praška, bi na vsej nji-vi ne pridelali niti zrna koruze.

Ako hoče naturalist vzgojiti nove vrste rastlino, mora cvetni prah sorodne rastline prenesti na plodnico druge rastline. Ako prenese cvetni prah z belega na-gelja na plodnico rdečega in se oplodiv, obnese, bodo iz tistega semena zrastle nagelji, ki ne bo-jo le le prostrana ravan, poseja-na z rahlim snegom, nad kate-rim je pritrjeno in zahrbtno pi-hal strupen montanski mraz. Nič več ni bilo moje domače družine, — bil sem sam v sta-rem in mrzlem hotelu v Great Falls-u. Takrat sem videl prvi-krat v življenju z odprtimi oč-mi tisto človeško razpotje, ki se ne da odvrti. Prišlo je do me-ne na božični večer, kakor so ga napovedovali vsem drugim naši vaščani na poti k polnočnici.

Razume se, da se šestokrat tako križanje ali umetne oplo-ditve med dvema sorodnima rast-linama ne obnesejo. Poskušati je treba sto in stokrat. Mnogi taki križanci tudi nimajo takih lastnosti kot jih rastlinogojec želi, zato je treba poskušati ponov-no in ponovno. Le na ta način je mogoče z mnogim trdom in potrpljenjem vzgojiti novo rast-lino, ki ima zaželjene lastnosti obeh starih rastlinskih vrst.

Za večino naših najlepših cvetličnih vrst in za mnogo no-vih ali izboljšanih zelenjadnih, žitnih, grozdnih, jagodnih in sadnih vrst se imamo zahvaliti rastlinogojcem, ki so s križa-njem domačih in tujih sorodnih rastlinskih vrst vzgojili nekaj boljšega. S tem zanimivim de-lom se bavijo vrtnarji in rastli-nogojci mnogih dežel, a vse do-zdaj znane je v uspehih preko-sil ameriški naturalist, pokojni Luther Burbank. In kot vse kaže, je mladi Henderson v Ca-liforniji njegov vreden nasled-nik.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje iz 1. strani)

V reki Neretvi blizu Rume je utonilo enajst oseb, ko se je pre-vrnil brod v narasli vodi. Sodi-se, da so se ponesrečili črnogor-ski seljaki, ki so tihotapili to-bak. Od dvanajstih oseb na bro-du se je rešil samo en seljak.

Nova inspekcija v kraških fa-šijih. Ni še potekel mesec dni, odkar je inspektor in centuri-jon, znani Grazioli obšel ves Kras in Pivko ter inspicial po vseh fašističnih organizacijah v slovenskih vaseh, ko se je nje-govo inspekcijsko potovanje pri-čelo od kraja. Takrat so se fa-šisti pripravljali na praznova-nje desetletnice režima in se je dala inspekcija s temi pripravi-mi do neke mere opravičiti. O svrhi njegovega sedanjega in-spekcijskega potovanja sicer ni mogoče mnogo izvedeti, kakor pa vse kaže, ima svoj vzrok v tem, da se po Krasu do sedaj ni priglasilo baš mnogo ljudi za vstop v fašistično stranko. O rezultatih fašistične kampanje, da bi čim več ljudi pristopilo k stranki, so bili za druge pokra-jine že objavljeni več ali manj podrobni podatki. O položaju na Krasu pa ni bilo v listih do-slej še nikake vesti. Če bi fa-šistična akcija dosegla kakršn-koletni uspeh, bi pač ne bilo treba tako dolgo čakati na potrebne ugotovitve v tisku.

MNOŽITEV PODGAN

Podgane se tako hitro mno-žijo, da bi en par podgan v treh letih lahko imel 20 milijonov potomcev, če bi vsi živeli.

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.2 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VIII. 83 NO. 51

Lepšim časom naproti

Solnce je doseglo najnižjo točko na nebu in njegova pot v bližnji bodočnosti bo vodila višje na nebesni obok. Ne bo še takoj pomladi, toda z vsakim dnem ji bomo nekoliko bližje. Več gorkote in več svetlobe bo vzbujalo v naših srcih več jasnih misli in več solnčnih upov. V upanju, da bo vedno boljše, smo dosegli vse naše dosežanje uspehe v življenju in jih bomo dosegali tudi v bodoče.

Gospodarska kriza, ki je objela ves svet, tudi ni izvzela te dežele, katero smo si izbrali za našo novo domovino; zgrabila je prav resno in občutno in zd se, kot da je sploh ne namerava izpustiti. Z drugimi vred so težko prizadeti tudi tisočeri naši rojaki. Da-li je depresija dosegla že najnižjo točko in da-li se razmere v doglednem času začnejo obračati na boljše, je težko prerokovati. Gotovo pa je, da tudi ta kriza ne bo vedno trajala, kakor ni nobena prejšnja. Važno vprašanje pri tem je seveda, kako jo bomo vzdržali, dokler traja. Pred vsem ne smemo obupati, ker za to ni pravega vzroka. Saj nismo sredi neizmerne prazne in mrtve puščave, ampak v deželi, kjer je vsega dovolj. Treba je le, da se uredi čudno zavoženi in zamotani gospodarski sistem, pa ne bo treba nikomur trpeti pomanjkanja. In če bo sila dovolj velika, se bo to gotovo zgodilo. Potreba uči ljudi misliti in nadstomilijonski ameriški narod, ki je v jedru zdrav in se zaveda svoje moči, ne bo stradal poleg polnih sklad, vsaj dolgo ne. Prav ta kriza bo nemara v doglednem času prinesla izpremembe, ki bodo neizmerno izboljšale ves gospodarski sistem, na katero izboljšanje bi morda v takozvanih normalnih časih morali čakati še desetletja ali stoletja. Nobena prava izboljšava pa še ni prišla in ne bo prišla brez žrtve.

Ko smo se mi iz Slovenije priselili v to deželo, nismo imeli z rožami posejanih cest. Bili smo takorekoč izgnanci, tuji v tuji deželi, ki nismo znali jezika šeg in navad nove domovine. V naši rodni domovini se ni nihče brigal za nas in nihče nas ni pogrešal, razen naših najbližjih sorodnikov. Šli smo, ker smo morali iti, in noben pes ni zalajal za nami. Nova domovina nas je sprejela kot nekako potrebno zlo, ne prijateljsko, pa tudi ne sovražno. Po večini smo bili priseljenci odrasli, toda življenje smo morali začeti čisto iznova. Z zavijanimi rokavi in stisnjenimi zobmi smo se vrgli v najtežja dela, samo da si zagotovimo existenco. Polagoma smo se vživeli v novo življenje. Težko, zelo težko je šlo od začetka, toda mi smo se polagoma začeli zavedati svoje moči in v upanju na vedno boljše čase smo vztrajali.

Ameriški Slovenci smo lahko ponosni na svoj rekord. Kar smo in kar imamo, je produkt našega dela in vztrajnosti. Z našo pridnostjo, varčnostjo, poštenostjo in pristno slovensko čistočo smo si dobili dober ugled med rojenimi Američani in drugorodci, ki so imeli priliko nas pobližje spoznati. Mnogi posamezniki so si zgradili skromne domove, nekateri so si pridobili celo nekaj premoženja. Zanašajoči se na samopomoč smo osnovali in razvili krasne podpirne organizacije. Zgradili smo mnoge Slovenske narodne domove, ustanovili kulturna društva in svoje lastne časopise. Razprežena preko vse velike ameriške republike se je polagoma izkristalizirala pristna ameriška Slovenija. Vse, kar v tej deželi slovensko govori, čita, piše in poje, spada v ameriško Slovenijo. Najtrdnjejše vez med raztresenimi udi ameriške Slovenije tvorijo naši slovenski listi in naše slovenske podpirne in kulturne organizacije. Po narodnosti smo in ostajamo Slovenci, po državljanstvu smo Američani, odkar smo se prostovoljno odpovedali podaništvu vseh kraljev, cesarjev in sličnih potentatov ter postali državljani te velike republike.

Bodočnost nas in naših otrok je v tej deželi, ki smo si jo sami izbrali za novo domovino. Naše upanje, da bo ta bodočnost vedno lepša in srečnejša, mora biti trdna kot skala. Bili so že časi, ko so naše upanje na boljše čase zakrivali temni oblaki neprijaznih razmer, toda mi se nismo dali oplati, ampak smo vztrajali, in zopet je posijalo solnce. Tudi temni oblaki sedanjih razmer se bodo razpršili in zopet bo zasijalo solnce lepših dni.

Nikdar ne pozabimo, da so vse naše gospodarske in kulturne ustanove produkt našega dela, našega varčevanja in naše ljubezni do vsega, kar je našega, in ne odtegnimo jim svoje ljubezni zdaj, ko jo najbolj potrebujejo. Posebno naše slovenske podpirne organizacije potrebujejo zdaj našega največjega zaupanja, naše največje požrtvovalnosti in ljubezni. Zopet jim bo zasijalo solnce, če vsi vztrajamo na mestih, ki so nam odločena. Mi, ki smo člani J. S. K. Jednote, strnimo se okoli te naše ljubljene kot armada, ki ne pozna strahu in poraza, ter ohranimo ta biser ameriški Sloveniji, njene duševne in materialne dobrine pa potom nje posredno naši novi domovini Ameriki.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

po navadi, podvzela bo dolgo pot. Kod vse bo hodila?

Tam, kjer valovi Atlantika oblijajo newyorško obal in kjer mogočna reka Hudson veže največje mesto kontinenta z manjšimi naselbinami v notranjosti dežele, kjer postanejo velikomestni ljudje zopet ljudje; tam, kjer se med idiličnimi pennsylvanskimi griči sliši naša beseda in odmeva naša pesem; tam, kjer pod debelo snežno odejo spe sladke wisconsinske detelje in sanjajo o duhtečih kresnih dneh;

tam, kjer nad prostranimi planjavami Illinois in Indiane pojo zimski vetrovi sočno pesem o obširnih koruznih pragozdih poletja;

tam, kjer si je ameriška Slovenija postavila svojo metropolo, jo zvezala s prijaznimi okoliškimi naselbinami in jo obdajala z mnogimi lepimi in tudi manj lepimi darovi, med katerimi sta slovenska pesem in sok ohijskih vinogradov naj le pša, najčistejša in najslajša;

tam, kjer spe pod globokim ledom tisočera jezera našega severa in tretpetajo v bajnem severnem siju nežne breze in belovenečane smreke;

tam, kjer na sanjavih kansaških planjavah pod rjavo grudo počivajo prelestni smehi solnčnih rož in zbirajo moč, da s toliko večjo prešernostjo planejo na dan sredi visokega poletja;

tam, kjer beli so snežniki, holmi mali in veliki, izpod katerih potekajo kristalno čisti studenci in potoki Montane, Colorada in Utah;

tam v naših poljužnih državah, kjer vednozeleni magnolije šepečejo in prve boječe vijolice duhtijo sladko skrivnost o pomladi;

tam, kjer ob zavutih kenjonih iz rumenega peska poganjajo bodeče kakteje, juke in agave našega jugozapada;

tam, kjer se drzni kajuti v tuljenju in zavijanju skušajo z zimsko burjo, ki pleše med sivim wyominskim divjim pelinom;

tam na severozapadu, kjer smreka, lov in praprot v gozdih in zeleni rožmarin na vrtovih nečjejo priznati zimske administracije in kjer mačice ob potokih že ugibajo, če bo kmalu čas splezati na vrbinje;

tam, kjer si v cvetečem naročju kraljice Pacifika podajata roki gorko nasmehljana jesen in razposajena pomlad ob veselem vriskanju škrljencev v palmovih in oranžnih gajih. . . .

Povsod tam bivajo moji dobri, zvesti in odkritosrčni prijatelji, tisoče jih je, in vse bo obiskala moja bliskovita misel, prijateljsko žareča kot božična poinsettija, pa bo vsem in vsakemu posebej zašepetala: vesele božične praznike!

A.J.T.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

izdelke slovenskega pohištva in gospodarskega orodja v miniaturi. Izdelal je te predmete naš rojak in član JSKJ, Mr. Frank Troha v Barbertonu, O. Omenjeni izdelki so bili razstavljeni na mednarodni razstavi, ki se je nedavno vršila v Public auditoriju v Clevelandu.

K pestrosti današnje izdaje Nove Dobe so z zanimivimi originalnimi črticami pripomogli: Mr. Ivan Zorman, ameriško-slovenski pesnik in skladatelj, Mr. Victor J. Valjavec, sobrat Janjo N. Rogelj in sobrat Frank Troha. Uredništvo se sotrudiškom za poslana prispevke iskreno zahvaljuje in obenem upa, da bodo čitateljem ugajali.

TAM NI DEPRESIJE

Mesto Vergennes v državi Vermont ima na prodaj svojo ubožno farmo, ker nima nobene ubožice, ki bi tam iskal zavetišča.

NAZNANILA IZ GLAVNEGA URADA

SE NEKAJ O NOVM NAČRTU ZAVAROVALNINE

Z dnem 1. januarja 1933 preneha Jugoslovanska Katoliška Jednota pisati zavarovalnino, ki je sedaj znana kot načrt "A". Ta načrt temelji na National Fraternal Congress lestvici in certifikati izdani pod tem načrtom nimajo nobene vrednosti v gotovini. S tem mislim reči, da na te certifikate si ne more član izposoditi nobenega denarja pri Jednoti.

Kdor si bo hotel po 1. januarju 1933 izposoditi pri Jednoti denar, bo moral najprej spremeniti svojo zavarovalnino iz načrta "A" v načrt "AA", kjer bodo certifikati temeljili na podlagi American Experience Table of Mortality lestvici in kar bo članu omogočilo dobiti pri Jednoti posojilo.

Vsak član, ki je sedaj zavarovan pod načrtom "A", bo še po 1. januarju 1933 lahko ostal zavarovan v tem načrtu in plačeval bo isti assessment kot sedaj, toda novih članov Jednota ne bo več sprejemala v ta načrt.

Člani, ki so spremenili svojo zavarovalnino iz načrta "A" v načrt "AA", ne bodo več mogli pozneje pristopiti nazaj v načrt "A".

Mnogo članov še ne razume novega načrta, dasi je povsem enostaven in priprost.

Certifikati, ki bodo izdani po novem načrtu, so ravno taki kot police, ki jih izdajajo zavarovalniške družbe.

Po preteku treh let od dneva pristopa zadobi certifikat troje različnih vrednosti, prvič rezervo v gotovini, katero član lahko dvigne proti izročitvi certifikata, drugič avtomatično podaljšanje zavarovalnine za dobo, ki jo dovoljuje nabrana rezerva, in tretjič doplačano zavarovalnino (paid-up insurance), kolikor to dovoljijo prejšnji prispevki člana in njegova nabrana rezerva.

Na vsakem certifikatu, ki bo izdan po novem načrtu, bo zapisano, koliko znaša nabrana rezerva v gotovini, za koliko časa bi se člana obdržalo pri Jednoti s pomočjo njegove nabrane rezerve, ako bi slučajno prenehal plačati, in v kaki vsoti bi mu bila izdana doplačana polica, če bi se slučajno odločil za tretjo prednost.

Nekateri člani so tudi mnenja, da če bi spremenili nov načrt, da bi za slučaj njih smrti Jednota izplačala dedičem samo nabrano rezervno vrednost certifikata. Tako domnevanje je napačno. V vsakem slučaju, kjer je član spremenil zavarovalnino v nov načrt, bo Jednota izplačala vso vsoto zavarovalnine za slučaj članove smrti. Rezervna vrednost certifikata pride v poštev samo dokler je član živ, po njegovi smrti pa zapade v plačilo vsa vsota zavarovalnine.

Rezervno vrednost certifikata se ugotovi zato, da se vidi, koliko si član lahko izposodi nanj, koliko bi prejel od Jednote, če preneha biti član, in koliko časa bi ga Jednota obdržala zavarovanim za posmrtnino, če bi prenehal biti član Jednote in ne zahteval izplačila v gotovini.

Člani, ki bodo spremenili zavarovalnino v načrt "AA", si bodo zamogli prvih šest mesecev izposoditi pri Jednoti po sledeči meri in na sledeči način: Član, ki je bil pri Jednoti deset let ali manj, 50% od nabrane rezerve; član, ki je bil pri Jednoti od 10 do 15 let, 35%; član, ki je bil pri Jednoti od 15 do 20 let, 30%; in član, ki je bil pri Jednoti 20 let ali več, 25%. V kolikih odstotkih si bodo člani zamogli izposoditi drugih šest mesecev, bo določil glavni odbor pri januarski seji. Na primer: Ako je bil član pri Jednoti 25 let in njegova nabrana rezerva znaša \$300.00, tedaj si bo v stanu izposoditi prvih šest mesecev 25% od gornje vsote, kar bi znašalo \$75.00. Ako je bil član pri Jednoti 9 let, in njegova nabrana rezerva znaša \$70.00, tedaj si bo lahko izposodil 50%, kar bi znašalo \$35.00.

Na posojila bo Jednota računala 6% obresti. Obresti od dneva posojila pa do obletnice certifikata (to je do prihodnje obletnice datuma, na katerega je bil certifikat izdan), se bodo obresti odračunale v glavnem uradu od posojila, za tem bo pa član plačal obresti letno, in sicer na dan obletnice njegovega certifikata. Posojilo bo lahko član vsak čas vrnil, v slučaju replačila obresti, bodo pa iste pripisane glavnici. Za slučaj, da član pred smrtjo ni vrnil posojila, se bo denar z nabranimi obrestmi vred odračunal od njegove posmrtnine.

Do novega leta pričakujemo imeti izračunano rezervo za vsakega člana, ki je pri Jednoti štiri leta ali več. To pojasnilo bomo razposlali društvenim tajnikom, da bodo v stanu vsakemu članu dati zahtevane informacije. Na karticah bo tudi označeno koliko bi član plačeval v posmrtninski sklad, če bi spremenil v nov načrt. K tej vsoti bo potem krajevni tajnik pristel še bolniški in odškodninski assessment, assessment za stroškovni in onemogli sklad in assessment za sportni sklad.

Naj omenim, da bo v mnogih slučajih nekaj razlike tako v rezervah, kakor tudi v assessmentih. Mogoče bo razlika par dolarjev več ali manj v rezervah in en cent ali dva v assessmentih. To pa radi tega, ker smo v vseh slučajih vzeli za podlago samo letnično rejsvta in letnično pristopa. Ko prejmemo prošnje za spremembo, bomo v vsakem slučaju dali članu njegovo polno rezervo in obenem bomo tudi sporočili krajevnomu tajniku natančno vsoto nove lestvice.

Razlika v assessmentih bo od 15 do 35 centov od vsakih tisoč dolarjev zavarovalnine.

Starim članom, ki niso v sili za denar, ne priporočam spreminjati zavarovalnino v nov načrt, za mlade člane je pa to zelo priporočljivo.

Člani, ki še niso pri Jednoti 4 leta, bodo tudi lahko spremenili v nov načrt, toda oni bodo morali plačati razliko v assessmentih za ves čas, ko so bili v načrtu "A", in potem bodo prejeli certifikat novega načrta za isto dobo let.

Spreminjanje zavarovalnine in posojila bodo povzročila v glavnem uradu silnega dela in takoj po novem letu bo treba dobiti začasno pomoč. Tudi krajevnim tajnikom bo stvar povzročila veliko sitnosti, toda sčasoma se bomo že vsi privadili. Potrebne forme glede sprememb zavarovalnine in za posojila so sedaj v tisku, in iste bomo razposlali krajevnim društvom čim hitro jih bomo prejeli iz tiskarne. Istosčasno bomo poslali tajnikom še bolj natančna navodila, da se bodo znali ravnati.

NOVA PRAVILA

Pričakovali smo, da bomo v stanu razposlati nova pravila še za decembarske seje društev, pa nam tega ni bilo mogoče storiti. Slovenski tekst pravil je bil že zdavnaj dotiskan, angleški se pa sedaj tiska. Zakasnelost je kriv prevajalec pravil, ki bi bil moral biti z delom že prej gotov, pa ga je vzelo več časa, kot je prvotno računal. Pri tem mu ne smemo preveč zameriti, ker je moral letos vsa pravila na novo prestaviti, za kar je brezdvomno rabil petkrat več časa kot v prejšnjih letih. Upamo,

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: PAUL BARTEL, 339 North Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Podpredsednik: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. E., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 533 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412-12th Ave., E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33d St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spravevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov, naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen priston. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z osmimi člani ali članicami.

da bo tiskarna razposlala pravila še pravočasno, da jih člani prejmejo pri januarskih sejah.

LETNO ZASEDANJE GLAVNEGA ODBORA

Kot sedaj izgleda se bo pričela revizija knjig in letno zasedanje glavnega odbora v tednu 23. januarja. Društva in posamezniki, ki želijo kako stvar predložiti glavnemu odboru, so naprošeni, da pošljejo zadevo na glavni urad ne pozneje kot 19. januarja.

Z bratskim pozdravom,

ANTON ZBAŠNIK,
glavni tajnik JSKJ.

SEZONSKA VOŠČILA

Vsem članom in članicam J. S. K. Jednote želim najvselejše božične praznike, ki so v razmerah mogoči, v bližnjem se novem letu pa polno mero tiste sreče, ki bo obsula z vsem blagostanjem vsakega posameznika, J. S. K. Jednote pa naklonila več ljubezni in pravega bratstva.

PAUL BARTEL,
glavni predsednik JSKJ.

Vsem glavnim odborikom in vsem članom in članicam J. S. K. Jednote želim vesele božične praznike in srečno novo leto.

ROSE SVETICH,
gl. podpredsednica.

Osobje v glavnem tajništvu želi vsem starim in novoizvoljenim glavnim odborikom in odbornicam ter celokupnemu članstvu JSKJ vesele božične praznike ter srečno, zdravo in zadovoljno novo leto.

Za glavni urad J. S. K. Jednote:

ANTON ZBAŠNIK,
glavni tajnik.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim celokupnemu glavnemu odboru, istotako tudi vsem članom in članicam odraslega in mladinskega oddelka v upanju, da bo novo leto bolj zadovoljivo za nas vse.

LOUIS CHAMPA,
glavni blagajnik.

Prav vesele in zadovoljne božične praznike ter srečno in vesele novo leto želim vsem glavnim odborikom in odbornicam krajevnih društev in vsemu članstvu J. S. K. Jednote, želim, da bi se članstvo naše Jednote veliko pomnožilo v letu 1933.

JOHN BALKOVEC,
3. nadzornik JSKJ.

IZ UREDNIŠTVA

Dopisniki naj skušajo dopise za prihodnjo izdajo poslati dovolj zgodaj, da bodo v uredništvu vsaj v soboto 24. decembra. V ponedeljek 26. decembra bo praznik, ko se ne bo dostavljala pošta, niti ne bodo delali

uslužbenci v tiskarni. V torek dopoldne se more prirediti za tisk le najnujnejše zunanje gradivo, popoldne pa se gradi-vo že vklada v forme. Dopisniki naj izvolijo tudi vpoštevati, da pri silni zaposlenosti pošle ob priliki božičnih praznikov lahko marsikaj zaostane.

Imen in naslovov novoizvoljenih društvenih uradnikov ni treba pošiljati uredništvu, ampak naj se pošiljajo na glavni urad; za priobčitev v glasilo jih uredništvo prejme iz glavnega urada.

Za vse društvene tiskovine naj se društveni uradniki obračajo na glavni urad. Uredništvo-upravnštvo nima v zalogi nikakih tiskovin za društva.

S tiskanjem novih pravil nima in ni imelo uredništvo Nove Dobe nikakega opravka. Na prvi pokonvenčni seji glavnega odbora je bilo naročeno predsedniku nadzornega odbora, da preskrbi oziroma odda tiskanje novih pravil. Ob tisti priliki se je tudi poudarjalo da bi morala nova pravila biti tiskana do 15. novembra. Kdaj bodo pravila tiskana in razposlana na društva urednik-upravnik nima pojma. Nekaj pojasnil glede tega ima glavni tajnik in današnjem uradnem poročilu ki je priobčeno na drugem mestu.

DVOGLAVA KAČA

Dvoglavi orli niso nikoli živeli, dasi so jih imele v grbih nekatere države, toda v nekem živalskem parku v Južni Afriki so svoječasnno imeli živo kačo z dvema glavama. Vsaka glava je imela prilično tri palce dolg vrat, oba vratova pa sta potem prešla v skupno telo. Nekot sta se obe glavi stepli za žabe, katerimi so zanimivo kačo krmlili; jeza je bila tako huda, da je ena glava skušala požreti drugo. Pazniki so resili kako neprijetnega položaja, toda kakor hitro so jo zopet pustili samo, se je boj med dvema glavama ponovno začel. Glavi sta se začeli medsebojno obdelavati s strupenimi zobmi in sta končno obe, s truplom vred poginili vsled strupa. Tako vsaj poroča F. W. Fitzsimons, ravnatelj Port Elizabeth muzeja v Južni Afriki.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

EXCHANGE OF GIFTS UNIMPORTANT

In many homes Christmas this year will be just another Sunday, for Santa Claus will be unusually devoid of presents for the children.

Exchange of gifts between the elders will not be as profuse as in the days of prosperity (or shall we call it inflation). In fact, many destitute families will consider themselves fortunate if provided with an excellent meal on Christmas.

Various benefit concerts, boxing bouts, dances, and the like, have been staged this month so as not to disappoint the very poor children on Christmas, and to provide a day of enjoyment for the unfortunate elders as well. Slovene settlements in various parts of the United States have held charity balls of their own to bring cheer and happiness to many down and out Slovene families.

Christmas will pervade the adults more in the spirit of thankfulness for the food that is on the table and the roof that covers their heads than as a special day for exchanging gifts. But not the children, who refuse to be disappointed—depression or otherwise.

Perhaps the most difficult task for many parents this year will be to break the news gently to their young offspring that Santa Claus this year will not have many toys for distribution, and that they will have to be satisfied with whatever will be given them.

School children, in many instances, will not be disappointed this Christmas, in so far as Christmas vacations are concerned, for many schools have been forced to extend the usual Yuletide holidays to three and four weeks. Hence, many boys and girls in grammar school do not look upon economic depression as such a bad thing after all. Doesn't it give them more vacation than in the rosiest days of plenty? Thus the sad disappointment of receiving a few gifts in place of many is alleviated in part.

Out-of-town college students will return home to celebrate Christmas with their folks. A two weeks' respite from the daily grind of study is a good tonic for the brain, which will be quicker to respond to stimuli of the lecture room upon return to the class rooms. Folks at home, undoubtedly, look upon their college boy or girl with anxious eyes to see if any appreciable advance has been made in personal accomplishments.

Fundamentally, the spirit of Christmas should not be dampened because of lack of funds. The significance of the Yuletide season is not exchange of gifts. It appears, as if buying gifts for the family, friends, and other relatives, has been spurred more or less by business interests, and not through spontaneous giving by individuals. So, let us not feel bad if we have no gifts to give. A card of greeting should suffice.

It is with this spirit that comes direct from the heart that we wish all the members and readers of New Era a MERRY CHRISTMAS.

Christmas Greetings

Cleveland, O.—The spirit of friendship, good cheer and good will prompts the executive board of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, to again rejoice in the opportunity of wishing a Merry Christmas to the members of our South Slavonic Catholic Union and to our many friends.

The lovely sentiment of Christmas is an outward expression of love and speaks of friendships and human affections. As we enter another Christmas season may we all share in the richest of gifts by lending a hopeful heart, a peaceful mind, a loving thought and an encouraging smile to all mankind, and thus help lighten the universal unrest which has in the past year been so freely manifested by disturbances of every conceivable type. As we give, so shall we receive, and as true fraternalists let us be governed by the scales of justice perfecting for ourselves a happy balance in the art of hearty giving and abundant receiving.

Our good wishes go out to you not only at Christmas time, but at all times, and realizing that your happiness contributes to our happiness, again we wish all South Slavonic Catholic Union members and friends a Merry Christmas.

Executive Board, No. 180, SSCU:

Joseph Jaklich Jr.,
President.

Are you using your influence to increase the membership of your lodge.

CONFIDENCE

East Palestine, O.—No salesman could ever sell his product unless he himself displayed extreme confidence in it. No lodge member will ever convince another man or woman to join his organization unless he proves that his own faith in the institution is absolute.

Many members in their solicitation of new memberships for their organization go about the business speaking optimistically, but displaying a very pessimistic spirit. They appear to disbelieve their own words. The prospective member isn't very much influenced by such an approach. The salesman must beam with confidence in his wares, and there is no need for any undue pessimism in respect to the SSCU. Like all organizations, at this time, it feels the hard times, but no doubt has full confidence that it will weather the storm of depression to sail smoothly on the sea of progress in the future.

Joe J. Golitic,
No. 41, SSCU.

When we lack fit words, we really lack fit thoughts.

RIVERS

About ninety-five per cent of all rivers in North America flow south, in a southerly direction or into streams flowing south.

Widow's Lament

"Don't talk to me about lawyers, my dear. I've had so much trouble over the property that I sometimes wish my husband hadn't died!"

LIFE

East Palestine, O.—To us, life means living with other people, planning with other people, and helping other people. What joy can there be in living a life in which one asks nothing and gives nothing, believing in only one individual—himself? None.

Some people think the best place to put free money is in a bank. And it is a good place, providing the bank doesn't fail you. It is a good policy to save—but if one joins an active fraternal insurance organization, isn't that saving? It certainly is, and it's an investment that pays big dividends. An money placed in charge of the SSCU is safe.

A dollar lying in the bank is dead, but a dollar invested in the fraternal world seems to glow with a warm fraternal and social spirit. The man that invested it cannot but possess that same particular feeling. He must feel that he is a part of a great world—helping and receiving help. And that is life.

Joe J. Golitic,
No. 41, SSCU.

Surprise Birthday Party on Editor-Manager

A surprise birthday party was held on Mr. A. J. Terbovec, editor-manager of Nova Doba, last Sunday evening by Mr. and Mrs. J. N. Rogelj at their home, 6207 Schade Ave.

The following guests were present: Mr. Ivan Zupan, Mr. Stanley Zupan, Mr. and Mrs. J. Kumse and their daughter, Miss Vida Kumse, Mr. and Mrs. V. Grill, Mr. and Mrs. Jos. Terbovec, Mr. and Mrs. Simic, Mr. and Mrs. Bukovnik, Mr. and Mrs. F. Suhadolnik, Mr. and Mrs. Plevnik, Miss Ann Erste, Mr. Ogler and Mr. and Mrs. L. Kolar.

Mr. Ivan Zupan, editor of Glasilo KSKJ, proved to be an excellent toastmaster and kept the party in almost a continuous state of laughter throughout the evening. Speeches of congratulations and best wishes for the future of our editor were expressed by each guest, followed by singing of many Slovene songs.

It Conserves Creative Power

Fraternal life insurance is the greatest known medium for the conservation of creative power or earning capacity. When allowed to perform its natural functions the results are beneficent beyond comparison. When the benefits to be derived from fraternal life insurance are nullified by lapsation the loss does not fall upon the system, but upon the individual whose family needs the protection.

The man who purchases a fraternal life insurance policy, carries it one year and allows it to lapse, is conserving his own interest to the same extent as a farmer who carefully prepares his ground, plants his seed, allows the crop to get nicely started, and then plows it up and abandons the land to the weeds.

A fraternal life insurance policy that is properly sold and delivered is a source of pleasure, profit and contentment to every man connected with the transaction.

—Fraternal Monitor.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Jehanstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vessel, 819 W. Birch, Chisholm, Minn.

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

Victim of depression. The only English newspaper serving American Yugoslav youth in United States—The Cleveland Journal—was reluctantly discontinued last week and appears as an English supplement in Enakopravnost, the Slovene daily. For the past five years the Journal served its purpose successfully, and recently was taken over completely by a group of young American-born Slovenes, who, although with terrific odds stacked against them caused by the present economic reversal, managed to carry on the work until last week. Cleveland Yugoslav youth, especially, will miss the four pages of news devoted to their interest, and are looking forward in the near future when the Journal shall resume publication.

When John Speh Sr. was accidentally killed on Dec. 11 (reported in last week's New Era), it was the third time death visited the Speh family of Cleveland, O. Last spring the mother, Mrs. Speh, died of illness, and last summer Frank Speh, 16 years old, drowned in Lake Erie off Gordon Park.

Miss Anne Govednik, of Olympic games fame, scintillated for her alma mater, Chisholm (Minn.) High School, when she almost equalled her world record for the 100-yard breast-stroke distance of 1:18 in a swimming meet with Eveleth High School mermaid team recently. Her time was 1:19. Bernardine Perko, Anne Dergantz and Marie Scorch also sparkled in the meet that witnessed the first victory of Chisholm school over that of Eveleth.

A featured article appeared in the Cleveland Sunday News, Dec. 18 issue, and contained the story of Col. and Mrs. Mirko Burja's wedding that took place last month at Brezje, Jugoslavia.

Mrs. Burja was formerly Miss Pauline Plevnik, daughter of Mr. J. Plevnik, president of International Savings & Loan Co. of Cleveland, O. According to the report, "the entire village of Brezje turned out for the wedding, performed with all the military pomp and ceremony of the old world. 'It was like the movies,' she wrote to her mother, Mrs. Joseph Plevnik, 'I thought I was dreaming—I could hardly believe it was me.' The pictures of both the groom and the bride appeared with the article.

Cleveland Interlodge League is now working on plans for its coming Interlodge Day to take place Feb. 5 in the Slovene National Home. All lodge and club members of the league are expected to contribute their share toward the success of the huge undertaking. Moving pictures of the I. L. Field Day, held Aug. 14, taken by Mr. Bu-

PLEASE BEAR IN MIND

Monday, Dec. 26, is a legal holiday. Regular deliveries of mail will not be made on that day.

Therefore, all articles to appear in the Dec. 28 issue of New Era must be in the office Saturday, Dec. 24.

Monday of each week is the usual deadline for articles to appear in the same week's issue, but since Christmas falls on Sunday this year, and the following Monday has been declared a legal holiday, the deadline has been shifted to the preceding Saturday.

The same will be true for the Jan. 4 issue of New Era. New Year falls on Sunday, and for that reason the following Monday will be observed as a legal holiday. Hence, all articles to appear in Jan. 4 issue must be in New Era office by Saturday, Dec. 31.

Editor.

Annual Banquet for St. Stephen, No. 26

Pittsburgh, Pa.—St. Stephen Lodge, No. 26, SSCU, will hold its annual banquet at the Slovene Home, 57th and Butler Streets, on Tuesday, Dec. 27. The Kentucky Mountaineers, well-known radio entertainers, will be featured at the banquet. These funmakers will keep the young as well as the old folks stepping lively. Bring the kiddies with you, for they can have plenty of fun with Santa Claus, as he will give each kiddie a present.

Admission is only 40 cents. Considering the fun and entertainment, it will be well worth your while to come and enjoy yourself. Banquet will get under way at 8 p. m., and the earlier you arrive, the less fun you will miss.

Merry Christmas and a Happy New Year to all!

Joseph Sneler Jr.

Take Two Out of Three

Joliet, Ill.—Tezak Florals bowling team, also known as BSKJ No. 66 champs, took two games out of three from the Lee Morris Florals. Totals: 2726 for the champs and 2716 for the opponents. Bro. Ramuta did not bowl because of injuries sustained in an auto accident Sunday, Dec. 11.

TEZAK FLORALS	161	175	153
Papesh	155	183	184
Korevec	182	153	236
McBride	201	192	183
Kubinski	203	192	168
Horwath	902	900	924

LEE MORRIS FLORALS	155	182	163
Workman	172	193	160
Leibermann	167	205	176
Wraith	173	191	154
Kern	190	221	208
Hoffman	857	995	864

Totals: 857 995 864
John L. Jevitz Jr.,
No. 66, SSCU.

Vitamin: How in the world did you come to marry such a homely woman?

Harmone: Well, you never heard of an ugly woman shooting her husband, did you?

Funk: What's the matter with Hinkle? Is he sick?

Wiggins: Yes, it was that restaurant he was in yesterday.

Fund: Indigestion?

Wiggins: No, the waiter refused a tip.

kovnik, local photographer, will be shown—a feature of the show. Admission prices will be exceptionally low.

FROM THE SUPREME PRESIDENT

Merry Christmas to you, brothers and sisters. A Merry Christmas to every member who has found, or helped to build our South Slavonic Catholic Union.

My best wishes and fraternal greetings go to every one of you.
PAUL BARTEL,
Supreme President, SSCU.

FROM THE SUPREME VICE PRESIDENT

To all members of the Supreme Board and all members of the South Slavonic Catholic Union:

Many good wishes to you this Christmas season, and may happiness and prosperity be yours each day of the coming New Year.

ROSE SVETICH,
Supreme Vice President, SSCU.

Pittsburgher Elects Officers for 1933

Pittsburgh, Pa.—Yearly meeting of the Pittsburgher Lodge, No. 196, SSCU, was well attended. Election of officers for the following year was held and an extensive constructive program drawn to better the lodge in every way. The members present were enthusiastically imbued with that characteristic Pittsburgher spirit of yore. Everyone was willing to co-operate wholeheartedly in every detail—a factor much needed to bring back that former progressiveness of the organization.

All this was evident by the selection of a sterling executive and auditing committees. Lawrence P. Boberg was unanimously acclaimed as president, Joseph Sprohar retained as vice president, John Furar as secretary and Seda Shalamunec as recording secretary; Rudolph Bizyak was elected as treasurer and Anthony Gorup as president board of trustees; Dr. J. J. Boltey was elected first trustee and Barbara Jesik second trustee. There was no sick visiting committee selected, as it was ruled to have the secretary appoint the sick visitors.

The date of the regular monthly meetings was set for the second Friday evening of every month at the Slovene Auditorium.

John J. Furar, Sec'y.

ARROWHEAD NEWS

Ely, Minn.—At the annual meeting of Arrowhead Lodge, No. 184, SSCU, held Thursday, Dec. 15, the following officers were elected: Louis Kompare, president; Mary Kovach, vice president; Martin Grahek, secretary; Mary Kolenc, recording secretary; Molly Merhar, treasurer; John Grahek, Mary Berrini and John Strukel, board of trustees; Ann Majerle, Angela Champa and John Strukel, sick committee; Charles Merhar and Ann Merhar, publicity committee.

Our former president, Joe Koschak, was elected organizer. Meetings will be held in the National Home on the third Thursday of each month, commencing at 7:30 p. m.

Plans for our annual gathering are taking shape, and from all indications we think it's going to be some "blowout."

Chas. Merhar, Ann Merhar,
Publicity Committee.

"Evangeline was talking about you before you came in. What do you think she said?"

"I haven't an idea."

"Aw, you must have been listening!"

Mrs. Crabber (shopping with hubby for wall paper): Gracious, no! That is hideous. It would drive people away.

G. W.'s Make Little Change in Its Leaders

Special Notice

Cleveland, O.—The George Washington Lodge, No. 180, SSCU, held its annual meeting of the year on Monday, Dec. 5. Although there was a fairly good attendance of the members, the percentage could have been greater. This depression deprives people of many luxuries, and for this reason more G. W. members could have been present to spend a profitable evening.

Those attending the meeting re-elected most of the former officials. The result of the voting was as follows: Joseph Jaklich, president; Charles Kikel, secretary; Angela Levstek, treasurer, and Rose Česnik, recording secretary, re-elected unanimously; John Arko, elected unanimously as the new vice president; Frank Zorich, re-elected chairman of the board of trustees; "Heinie" Martin Antoncic and Anna Jaklich, newly elected trustees; Julia Bouha, organizer; Frank Drobic, re-elected business manager, and August Kikel, door-man.

The publicity committee is comprised of "Lefty" Jaklich, "Heinie" Martin Antoncic, Dr. Anthony Garbas and Victor Karlinger. Official lodge medical examiners, Dr. M. F. Oman, 6411 St. Clair Ave., and Dr. F. J. Kern, 6233 St. Clair Ave., were re-elected.

This is a special notice to those who have not as yet paid their dues this month. Dec. 24 being Christmas Eve, I will collect dues on Friday, Dec. 23, from 6:30 p. m. to 8 p. m. at my residence, 6524 Schaeffer Ave., off Addison Rd., between St. Clair and Superior Avenues. Please pay your dues on Friday if possible. If unable to do so, let me know without fail that dues cannot be paid on time.

Charles F. Kikel, Sec'y.

Hand-Made Implements of Jugoslavia on Display

Cleveland, O.—St. Clair Library has on exhibition a collection of hand-made implements, the exact replica of those used in Jugoslavia. They were made by Frank Troha, 1073 Columbus Ave., Barberton, O. The implements are those used in farming and daily use in the household. There are 40 pieces of four distinct units: farming, baking, kitchen utensils and carpenter's tools. In addition to these are a wine barrel and a cradle.

This was a part of the Slovene display at the International Exposition held at Public Hall in November.

Mr. Crabber: Just the thing for our guest chamber, then!

IN DEFENSE OF DELEGATES AND THE NEW HOME OFFICE BUILDING

Roundup, Mont.—We, too, wish to express ourselves about the many articles and protests concerning the building of the new Home Office. All the members cannot be satisfied. Our lodge, St. Michael, No. 88, SSCU, decided at its last meeting to support the decision made at the 14th regular convention, where this matter was discussed and brought to a vote, and which was passed upon by a big majority. Conventions cost our Union a lot of money; therefore, if members are not fully satisfied with any rulings we should have special elections on each issue. Then of what use are the conventions, if their rulings shall not be followed? The purpose of that important body is to solve the various problems confronting our Union. If we shall not abide by their rulings, then let us do away with conventions and have special elections on each and every issue, and thus expenses of holding a convention will not be incurred. The large lodges would thus receive more power than they can exercise at present, which may be the reason for the many controversies.

Criticism has been made about the kind of delegates sent to the convention. Well, members elected the delegates. Was not the membership cautioned about electing capable delegates? Our lodge does not criticize its delegate, who voted that our Union build its own Home Office building, which, in truth, we are in sorry need of. Quarters holding our present Home Office are inadequate—in fact, it is too small to act as a storehouse for the many papers incidental to each member, and the older our Union becomes, the more material must be stored. Should a flood occur the documents, books and other important papers might get lost or become so entangled as to be utterly useless. Whoever was on the 13th regular convention held at Ely, Minn., realized the necessity of a new Home Office building. We have been fortunate so far that a calamity has not occurred, but it is not written anywhere that some disaster will not happen in the future for which we are not prepared. Even if the membership was decreased by one or two thousand members, we would still need the added space. More likely the work will increase in the future, especially since the convention adopted, for the benefit of the membership, the new system, the AA death certificate, for instance—all of which means added papers to be stored away and increase in office help.

It is time that these controversies and criticisms of delegates come to an end. Majority of delegates voted in favor of building the Home Office in Ely. In my mind I am convinced that these delegates were sure that such a move would be for the benefit of our organization. We, ourselves, elected these delegates. Usually, lodges elect the most capable members for delegates. But if they have not done so in this instance, it is their fault. We authorized the delegates to make whatever changes were necessary in our By-Laws for the benefit of our Union. Each individual cannot be asked how each move should be made. Why, even for our federal congress and state legislatures we elect representatives, because individual citizens cannot handle the matter conveniently. Our delegates represented the lodges as fully authorized representatives in matters such as changes in the By-Laws, building of a new Home Office, election of supreme officers, etc. In my opinion, no mistake has been made, including the building of a Home Office building. When it is built we shall all be satisfied; even those who are making criticisms now.

It is not my intention to hurt anyone's feeling with this article. However, the delegates should be defended, since criticism of them is in reality a criticism of ourselves. Let us remember that in each organization, where democratic principles are followed, the majority rules. It is impossible to sat-

isfying would result in many ill-feelings between members and lodges, because members not in need of any assistance would demand equal consideration. Executive board of each lodge would be given severe criticism. I know from the experience obtained when we received a little assistance last March.

It is also known that insurance clubs do not extend loans to its policy holders in excess of the reserve value of the policy. At present our system is not arranged to issue loans on certificates. However, after Jan. 1, 1933, all members of four years' standing or more will have a reserve value on their certificates, provided they change to the AA death benefit and on which they can borrow. It has been explained that money from the Juvenile Dependent death benefit fund cannot be used for the payment of assessments, but it can be invested in property. As the matter stands, this money would be invested in our own building, and in place of receiving interest from this money, we would save on rental charges, and have a Home Office building of our own, which is so necessary.

Who owns his own home knows that it must have a good manager. As we see, we are very poor managers, since we do not even own our home, which the majority of other organizations possess. Had plans been made to build a Home Office building ten years ago we would also have protests, as they have been made at the present time. And now, when such a building can be erected cheaply, since wages and materials are low, members object, not realizing that such a state of condition will not always exist.

If we should build in a large city, our operating charges would be higher; namely, fuel, light, taxes, insurance, etc. All should know that such expenses are always higher in a larger city than in a smaller one.

It is time that these controversies and criticisms of delegates come to an end. Majority of delegates voted in favor of building the Home Office in Ely. In my mind I am convinced that these delegates were sure that such a move would be for the benefit of our organization. We, ourselves, elected these delegates. Usually, lodges elect the most capable members for delegates. But if they have not done so in this instance, it is their fault. We authorized the delegates to make whatever changes were necessary in our By-Laws for the benefit of our Union. Each individual cannot be asked how each move should be made. Why, even for our federal congress and state legislatures we elect representatives, because individual citizens cannot handle the matter conveniently. Our delegates represented the lodges as fully authorized representatives in matters such as changes in the By-Laws, building of a new Home Office, election of supreme officers, etc. In my opinion, no mistake has been made, including the building of a Home Office building. When it is built we shall all be satisfied; even those who are making criticisms now.

It is not my intention to hurt anyone's feeling with this article. However, the delegates should be defended, since criticism of them is in reality a criticism of ourselves. Let us remember that in each organization, where democratic principles are followed, the majority rules. It is impossible to sat-

isfying would result in many ill-feelings between members and lodges, because members not in need of any assistance would demand equal consideration. Executive board of each lodge would be given severe criticism. I know from the experience obtained when we received a little assistance last March.

"TENTH BROTHER"

By Josip Jurčič

Translated from the Slovene Text by Joseph L. Mihelic

(Continuation)

"Are you crazy? Are you spineless, that you are afraid? Why are you answering when no one asks you to give an answer? I did not say that he is not a good and honest man, but he has not the brains, the right kind of brains," insisting stubbornly Matevžek. "I would tell him this even to his face, why should I be afraid whether uncle Dolef hears me or not. Are we not men, we do not wear a corset, but a coat, and we know when to keep quiet and when to speak, and when to whisper into an ear. It is not so Mr. Dolef?"

"Certainly, we will drink one more gallon, one more gallon, and one more gallon," babbled Dolef, and was coming with his head continually closer to the table. "It is true that I am in debt, how much do I owe? I have spent no one else's money but my own. I have provided for all my children, because I never had any.—One more gallon!"

"We did not finish this one yet!" said the innkeeper.

"One more gallon," kept on repeating Dolef.

"You see this one is through already, for today he has enough of God's gift?" said Matevžek, when Dolef arose from the table and stumbled to the bench by the stove, and there pushed together a few rags for his pillow, and stretched himself out on the bench.

"Of what good is it to him that his mother was a lady? Of what good is it to him that he knows more than our whole village together, and that the late lord spent many a dollar for him? All was just like if I would take the wheat of this year's harvest, and bury it in the manure. A man like he, even though he knows a great deal, has a name, and wears a top coat, is always worth less than you or I. Obrščak is it not so? For how much is he better than my woman's rooster? My woman's rooster—I said already often, that I am going to kill it, or hire Krjavelj to shoot it.

"That rooster does not do any other work but causes trouble on this God's world, on the yard, it scatters everything, among the hay it brings those feathers that cause in the winter the oxen to get cough, and it eats up my barley. Just so is this here Mr. Dolef, he wanders on under the sun for another reason, but that he does not work, that he tramples the grass and that he despoils the God's gift—the wine."

"Look at the devil, how well he talks, just as if he were telling a story. I bet that not even Martin could tell better." It seems strange to the men that the Tenth Brother did not speak at all today, and that he continually leaned toward the other end of the table where the other two sat and talked.

"I told you this in order that you will see that it is really foolish to teach the children reading, writing and the devil knows what other witchcraft they are teaching them besides this. This man has a wise and learned head, but he is more stupid than you are Krjavelj, who do not know anything at all. Here, come and have a drink!"

This last sentence, and the end of man's philosophizing was directed toward an old man, of an unusual stature and appearance, who has just then entered the house and approached the table.

But before Krjavelj took hold of the glass, and drank health to the kind neighbor,

Joseph Penica,
Secretary, No. 88, SSCU.

something happened that made him turn his eyes into another direction, in spite of the fact that he had a parched throat, and consequently very much in the need of a drink. The Tenth Brother, his friend, had at that very moment risen from behind the table, grown for a head taller than he actually was, looked terribly around, and then shouted at the older of the two drinkers:

(TO BE CONTINUED)

OUR NEED

Cleveland, O.—What is the first and foremost need of the George Washington lodge today? We say it is the reviving of the old fraternal spirit that once prevailed the arrangement of our officers and members, young men and young women to a sense of personal responsibility for bringing our lodge to the highest place not only in our Slovene community, but in our South Slavonic Catholic Union as well.

We must provide greater attractions and actually draw larger numbers of our inactive members to our lodge meetings. We must keep prominent the good fellowship features of our lodge and Union. We must cooperate to have success. We must put our shoulders to the wheel of progress and work together shoulder to shoulder with the true spirit of fraternalism. We must not weaken if obstacles arise. In spite of such obstructions the true working and faithful member will climb over, and go on with a smile and know that somewhere ahead of him lies success that he or she wants—success that the George Washington lodge must have and also our splendid SSCU.

George Washington members, our greatest need today is strong co-operation. Co-operate so that we may win. Stand on your two feet and go on with a smile and keep fighting for the lodge, which is your own. And since it belongs to the members, let's put our shoulders to the wheel and fight to victory. Let's get on our toes. The fight is as much our fight as it is mine, but we are not going to be slackers. We are going to fight and win for the George Washington lodge and our SSCU.

Our Union can prosper only through the individual lodge who should make itself present in the local community as a social center. The lodges that make up our Union are vital factors and must continue to be so. They are the workshop of members. Is the George Washington lodge going to fall down on the job? No! We're going to co-operate with all G. W. members and we will fight. Let's do our part 100 per cent.

Frank "Lefty" Jaklich,
No. 180, SSCU.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

PREMEMBE V ČLANSTVU ZA OKTOBER 1932

CHANGES IN MEMBERSHIP FOR OCTOBER, 1932

Odrasli Oddelek—Adult Dept.

Novi člani—New Members

Društvo št. 1: Jennie Brodnik 33178.

Društvo št. 2: Stanley Perushek 33180, Margaret Knapp 33179.

Društvo št. 9: Engelbert Struel 33181.

Društvo št. 21: Frank Grande 33182.

Društvo št. 29: Edward Kerin 33183.

Društvo št. 37: Joseph Kovach 33184.

Društvo št. 40: Kathrina Istanič 33185.

Društvo št. 49: George F. Vranicar 33185.

Društvo št. 66: Eugene J. Tezak 33187.

Društvo št. 89: Mary Oyach 33186.

Društvo št. 101: Joe Lauriha Jr. 33187.

Društvo št. 108: Vida Dobrovalic 33188.

Društvo št. 120: Anne Peshel 33189.

Društvo št. 122: Barbara Kosic 33190.

Društvo št. 170: Marie Potocnik 33189.

Društvo št. 179: Joe Simonich 33191.

Društvo št. 217: Ludvik Strah 33190.

Društvo št. 222: Rudolph Klancar 33191.

Zopet sprejeti—Reinstated

Društvo št. 2: John Perush 6085.

Anton Konda 31470, Laurenc Kuhar 15157, Tony Kuzma 27382, Mary Kuzma 32301, Frank Shober 14523, Frank Shober 27751, John Zobec 13851.

Društvo št. 3: Matt Besal 558, Tezija Besal 8163.

Društvo št. 5: Julia Zallar 21552.

Društvo št. 6: Louis Zalelet 20974, Alojz Mihelcic 5362.

Društvo št. 12: John Znidarsic 18098, Mary Znidarsic 18778.

Društvo št. 16: Joseph Becaj 12324, Mary Becaj 15583, Martin Banic 23694, John Jersa 20054, Josefa Jersa 18416, Rose Povich 29697, Milica Povich 28034, Mary Tome 8594, Anton Zalar 17307, Stana Vojkovic 18808, Stanko Vojkovic 18806.

Društvo št. 18: Matt Tolar 1406, Joseph Porenta 4680, Joseph Dotlich 23315.

Društvo št. 20: George Mihelich 26077.

Društvo št. 22: Ivan Jamacic 17569, Mate Jamacic 16363, Mande Jamacic 23608, Helen Jamacic 24679, Janko Krajacic 1560, Anna Krajacic 8850, Joseph A. Dolac 24512, Anton Oberman 5653, Frank Kovtch 20317.

Društvo št. 25: Steve D. Knezevich 23987, Frank Primozich 11485, Jacob Podbevsek 27522.

Društvo št. 26: John Klobuchar 30663, Joseph F. Kobe 28631, Anton Skerlong 22534, Steve Senjan 28733, Nick Staresinic 28732, Sidonija Salamec 11805, Rev. Joseph Skur 23939, Ivan Celan 30402.

Društvo št. 29: Joseph Andreic 20689.

Društvo št. 30: Joseph Tanko 15586, Karoline Tanko 25827, Ivan Bayec 6481.

Društvo št. 31: John Herak 12465, Mary Herak 21613, Anna Kuda 28435.

Društvo št. 32: John Barich 30134.

Društvo št. 33: Jacob Klinar 7289.

Društvo št. 35: Lucy Junic 21371, Frank Junic 18936.

Društvo št. 36: Joseph Petrovici 11811.

Društvo št. 37: Ivan Zerovnik 5067, Izidor Krajnc 19191, Anton Zalar 20226, Frank Krajnc 22575, Joseph Gorse 26680, Jernej Mohar 19544, Anna Novosel 16608, Ivan Novosel 6496, Ignatz Bartol 17742, Matevž Brancelj 10609, John Champa 14166, Frank Gruđen 22461, Anton Svete 13824, Peter Srovnar 15975, Ivan Tratar 11195, Johana Zalar 20225, Vladimir Zagar 17220, Anton Jevc 15094.

Društvo št. 41: John Tusar 13646.

Društvo št. 45: Anton Schullig 27894, John Galles 22815.

Društvo št. 52: Joseph Kralj 17091.

Društvo št. 61: Ivan Simec 5155, Joseph Filak 20527, Anna Vardjan 29590.

Društvo št. 70: Frank Zeman 6305, Terezija Baskovic 13144, Leo Baskovic 20716, Jacob Baskovic 12738.

Društvo št. 71: John Rozman 17280, Rozalija Kralj 10509, Frank Trepal 17811, Laurence Zupun 24769, Stanley Zupan 21503, Matilda Smrdel 10329, Jacob Sedej 2985, Antonija Trepal 23174, Frank Struna 10158, Joseph Tekauica 20530, Jacob Treck 6839, Joseph Jerman 19486, Jacob Jerina 12433, Anton Kushan 15399, Martin Mustar 10256, John Omerca 6450, Rok Orbanovic 21109, Frank Serceji 12482, Frank Sirceji 30540.

Društvo št. 75: George Gorjup 15909, Leonard Lenassi 12007, Frank Leskovec 13596, Frank Velkovrh 13097.

Društvo št. 88: Wm. J. Kambic 29246.

Društvo št. 94: Apolonija Drenik 17016.

Društvo št. 99: Frank Debeuc 2001, Paul Debeuc 31906, Jedert Debeuc 9090.

Društvo št. 103: Mary Jenc 17334, Antonia Fidel 18907, Jennie Skerl 21764.

Društvo št. 105: Peter Petritz 28337.

Društvo št. 108: Joseph Piskur 19677, Jennie Piskur 20966, William Cekuta 26618.

Društvo št. 110: Jennie Boyts 20861, Joe Yurkovich 8412.

Društvo št. 114: Anton Gradisher 16109, John Schweiger 18921.

Društvo št. 118: Joseph Loncarich 17556.

Društvo št. 120: Elizabeth Skube 21273, Angela Zobetz 29746, Stanislava Zgajner 22191.

Društvo št. 123: Filip Bunjevcevic 23089.

Društvo št. 129: Mary Sobar 21831, Josephine Tekavec 27413, Neža Zallar 23355.

Društvo št. 132: Mihael Lorbar 12850, Anton Slapko 22072, Anna Slapko 22159, Peter Andolsek 15134, Anton Globokar 24715, Joseph Globokar 24714, Anna Majer 28181, Mary Petek 16230, Mary Skube 27211, Anton Vintar 19165.

Društvo št. 133: Mary Karish 31922, Magda Mihelich 27504.

Društvo št. 137: Pauline Durjaja 21662, Josepina Pujdar 24280, Mary Florjanich 13540.

Društvo št. 138: Anna Brahovski 30797, Zofa Brahovska 30798, Stanley Brahovski 32081.

Društvo št. 143: Joseph Kirn 3131, Terezija Kirn 10021, Joseph Dovjak 10696, Frances Dovjak 14799.

Društvo št. 144: Louis Bostjancic 28311, Anna Traunik 20558, Leo Kotzian 25125.

Društvo št. 145: Annie Prokop 30027, Mike Prokop 32710.

Društvo št. 146: Frank Rigler 26097, John Rigler 31544.

Društvo št. 152: August Kranker 30030.

Društvo št. 154: Frank Bobnar 23279.

Društvo št. 156: Frank Beligoi 16284.

Društvo št. 158: Frank Klancar 15900.

Društvo št. 160: Angela Zadnik 25649.

Društvo št. 172: Mary Ulan 33092.

Društvo št. 174: Mike Forgats 28716, Frances Galicic 29491.

Društvo št. 180: Rudolph Campa 24954, Rose Cesnik 27900, Frank Drobic 28247, Anthony L. Garbas 29506, Jean Janeciz 27223, L. Garbas 27224, Theresa Janeciz 27222, Agnes Knaus 27225, William Pecaj 27496, Matilda Shenk 30726, Margie Winters B433, John Merhar B135, Frances Mola B136, John Zalaznik 24232, Josephine Zupancic 32241, Frank Pluth 21653, Joseph Merhar 28619.

Društvo št. 186: Pauline Hvala 28963, William Jazbec 28993, John Korošec 28610, Ernest Miklavcic 32428, Anton M. Skufca 32600, Mary F. Uzman 28415, Margaret Sloko 32026, Charles Starman 28776, Robert Susman 28694, Frank Korošec 32950, George Opalich 32723.

Društvo št. 190: Margaret Petritz 29300.

Društvo št. 192: Frank Spanko 25897.

Društvo št. 196: Geo. Shalamunec Jr. 26203, Sida Shalamunec 30132, Edmund J. Zinsser 32602, Ignatius J. Jerele 32932.

Društvo št. 199: John Zgarba 29396.

Društvo št. 200: Joe Stushek 29463.

Društvo št. 211: Kazimir David Pinar 25270, Betty Dobroski 32558, Marie Ciesla 32866, William Macak B527.

Društvo št. 213: Joseph Drenik 26012, John Polantz 31366, Anton Rovanskic 19107.

Društvo št. 217: Marija Strah 31428.

Društvo št. 218: John Bellich 32047, Tony Dezanet 32446, Nick Grubich 32803.

Društvo št. 220: Eugene Taubitz 32804.

Suspendirani—Suspended

Društvo št. 1: Ignatz Pucel 31610, Mary Pucel 32942, Jim Nickoloff 29136, Frank Smuk 21747, Stanley Smuk 32300.

Društvo št. 4: Peter Troha 6523.

Društvo št. 6: Rose Sifera 26541, Joseph Stembal 16411, Mary Stembal 19281, Angela Stembal 31389, Joseph Gryzlo B430.

Društvo št. 9: Rudie Kostelic 26601, Frank Kostelic 31266.

Društvo št. 12: Rose Walker 31183, Barbara Stampar 31296, Mary Horvat 8412.

Društvo št. 13: Matilda Rak 24594, Frank Vrbancic 19460, John Vrbancic 30058, M. L. Vrbancic 32147.

Društvo št. 16: Ivan Cerjak 1196, Agnes Cerjak 8544.

Društvo št. 18: Jennie Jelauchen 30254.

Društvo št. 20: John Tomsich 24611, Louis Starich 22226.

Društvo št. 21: Louis Andolsek 4287, Mary Andolsek 8797, Smilana Bokan 20019, Tony Glazar 28712, Josephine Glazar 28711.

Društvo št. 22: Joseph Progar 28526, Ilija Savić 22308, Jacob Kovach 1559, Jara Kovach 8853, Frank Cepuran 11840, Luba Cepuran 19468.

Društvo št. 25: Joseph Butala 20070, Frank Debelak 3824, Julia Mihelich 23884, Mary Stefanich 27432, Frank Stefanich 27431, Louis Stefanich 30063.

Društvo št. 26: Mary Kovacic 27991, Michael Koss 22535, Anton Penko 19825, Tony Pugel 26798, Mary Pugel 23445, Jacob Savar 20148, Anton Tresecc 25509, Joseph Vozega 22537.

Društvo št. 30: Louis Zobec 2967.

Društvo št. 31: Anna Bayuk 33074, Anthony Bayuk 32873, Dragica Radulovich 28741, Jeka Radulovich 28743, Dusan Radulovich 28740.

Društvo št. 32: Sophie Holly 26310.

Društvo št. 33: Peter Jeram Jr. 11385.

Društvo št. 37: Ivana Kranjc 13414, Frances Ostir 9400, Jera Petric 8750, Ivana Stih 9420, Mary Perhavec 9111, Frances Zajec 9438, Frances Kos 14834, Kate Mihelich

DOPISI

(Nadaljevanje iz 7. strani)

venske organizacije in vse druge narodne ustanove so gotovo zadovoljne, da smo se še tako preinili. Tudi članstvo društva sv. Stefana, št. 26 JSKJ je bilo to leto na preskušnji, pa kljub temu smo še ostali na mestu, kakršnega ne more zapisati vsako društvo. Sicer smo izgubili nekaj dobrih članov in to po njih krivdi, ker se niso zmenili za opomine tajnika, kateri je pripravljen delati podnevi in ponoči, samo da bi mogli članstvo obdržati v svoji sredini.

Dne 16. decembra sem dobil iz glavnega urada "karte" za vsakega člana, ki je pri Jednoti nad štiri leta. Po novem letu bo vsak tak član lahko ven vzel rezervo, katerega nam pripada, ako bo izpremenil svojo zavarovalnino iz naertha "A" v naerth "AA." Rezerva se bo plačevala po velikosti zavarovalnine in po tem, koliko let je član že pri Jednoti. Kakor sem videl na kartah članstva našega društva, bodo imeli od \$13.00 do \$390.00. Res bo treba v naerth "AA" plačevati nekoliko višji assement, pa se ne bo treba nobenemu bati, da bi izgubil organizacijo. Torej, če ne drugod, vsaj pri organizaciji se bo najprej pričelo, da bo članom odajšano v prihodnjem letu. Vsak član, ki misli dobiti svojo rezervo, mora spremeniti svojo zavarovalnino kot gori navedeno. Te prošnje se bodo lahko delale takoj po novem letu. Ako želi kateri članov izvedeti podrobnosti o tem, naj se obrne na tajnika.

Da nekoliko pozabimo gorje tekočega leta, bo društvo sv. Stefana, št. 26 JSKJ priredilo svoj letni banket 27. decembra v Slovenskem domu. Pričetek banketa bo ob 8. uri zvečer. Na razpolago bodo raznovrstne jestvine, kakor tudi kapljica, katero nam je preskrbel sobrat Frank Oblak. Za ples bomo imeli zelo priljubljeno godbo "Kentucky Mountaineers." Tudi Miklavž bo obdaril našo mladino s krasnimi darili. Mladina pod šestnajst letom ima vstop samo v spremstvu starih ali varuhov. Pevsko društvo "Prešeren" nam bo pa z lepimi popevkami sladilo zabavo. Ker se društvo št. 26 JSKJ zaveda slabih časov, je določilo vstopnino samo 40 centov za osebo. Vhod v dvorano bo skozi stranska vrata. Vabljeni so na to zabavo vsi odrasli člani JSKJ in mladina, vabljeni so člani in članice vseh drugih slovenskih organizacij, kakor tudi rojaki in rojakinje iz bližnjih in oddaljenih naselbin. Vsi bodo dobrodošli na Stefanovem banketu v Slovenskem domu v Pittsburghu na večer 27. decembra. Na svidenje!

Za društvo sv. Stefana, št. 26 JSKJ:

Joseph Pogačar, tajnik.

Moon Run, Pa.

Nisem imel namena pisati tega dopisa, toda storim to na željo nekega dopisnika, da naj se delegati zadnje konvencije kaj oglasimo. Bil sem zaporedoma na treh konvencijah, to je leta 1924 v Lorainu, O., leta 1928 v Elyju, Minn., in letos v Indianapolisu, Ind. Na vsaki konvenciji so se delegati pošteno trudili, da store vse najboljše v korist organizaciji; nikoli pa še ni nobena konvencija vseh zadovoljila.

Konvencija se je izrekla za graditev jednotinega urada. Pa je prišlo do protestiranja in stvar je začasno odložena. Zdi se mi, da je približno tako, kot je bilo pri nas leta 1912, ko je tukajšno društvo sv. Barbare št. 3 začelo agitirati za svoj lastni Dom. Na redni seji se je o tem razpravljalo in bilo je vse navdušeno za idejo. Jaz sem jim ponudil svet ali loto in izvoljen je bil odbor, da uredi vse potrebno, da se prične z delom. Kar naenkrat so se od

nekod pojavili ugovori. Strašiti se je začelo po hišah, da se v Domu ne bo smelo opojnih pijač prodajati, da bo tukajšnji premogovnik kmalu izčrpan, narkar se bodo ljudje izselili, pa bodo ostali lastniki Doma samotisti, ki imajo svoja posestva itd. S tem strašenjem je bilo napravljenih precej sitnosti in zadrževanja pri gradnji Doma.

Kmalu pa se je eden tistih, ki so ugovarjali gradnji, premislil in se pridružil skupini, ki je bila za gradnjo. Izvoljen je bil v odbor in vse se je poravnalo. Z delom se je nadaljevalo in Dom je bil zgrajen. Premogovnik pa po preteku dvajsetih let še ni izčrpan in še ne vemo kdaj bo.

To je primera z ozirom na gradnjo jednotinega urada. Konvencija je na priporočilo glavnega odbora vzela v pretres to zadevo in pronašla, da bi bilo za organizacijo v splošnem koristno, da si v mestu Ely zgradi svoje lastno poslopje. Sprejeli so tozadevni sklep in naročila glavnemu odboru, da takoj prične s pripravami za gradnjo. Od začetka je bilo tudi videti vse zadovoljno s tozadevnim zaključkom konvencije.

Naenkrat se je neki sobrat pri društvu št. 44 pojavil s protestom proti graditvi jednotinega urada. Protest je bil od društva sprejet in priobčen v glasilo, kar je nekatere člane zbegalo in začelo se je sejati razdor in prekanjanje. Protesti so se širili kot gozdni požar. Cela zadeva je povzročila med članstvom toliko prekanjanja in slabe volje, da je najbrže danes že žal tistemu, ki je začel. Stvar bo šla po novem letu na splošno glasovanje. Svet je že kupljen, načrti so izdelani in plačani, in zdaj bi rad vedel, kaj bomo s tistim, če se ne bo gradilo. Po mojem mnenju bo članstvo s splošnim glasovanjem odločilo, da se jednotin urad zgradi, pa bo zadeva urejena v zadovoljstvo članstva. Protesti so pač vse skupaj nekoliko zavlekli. Stari pregovor pravi, da kjer je veliko grmečja, je malo dežja, in da najbolj deroče vode niso najbolj nevarne. Prepričan sem, da po novem letu jih bo mnogo glasovalo za gradnjo jednotinega urada tudi med tistimi, ki so še nedavno temu nasprotovali.

Bil sem leta 1928 v mestu Ely na konvenciji in moram reči, da je mesto v vseh ozirih pripravno za urad Jednote. Mesto ni preveliko niti premajhno, ima krasna šolska poslopja in moderne ceste. Kar se tiče, da bi postal tamkajšnji železni rudnik v doglednem času izčrpan, je samo strašilo. Jaz sem bil kot delegat na 14. redni konvenciji za to, da se jednotin urad gradi v Elyju, Minn., in sem še danes za to, ter priporočam sobratom in sosestram, da glasujejo za to, ko pride zadeva na splošno glasovanje. K sklepu želim vsem skupaj vsebo božične praznike in srečno novo leto.

Frank Maček, delegat 14. konvencije JSKJ.

Kako je Brezarjev Tine iskal zaklad

(Nadaljevanje iz 3. strani)

da bi odvrnil vse zle duhove. Potem je pa začel zatikati šibice v snegom pokrito zemljo.

Imel jih je dovolj, da je bil gotov, ako je le v resnici zakopan zaklad, da ga bo našel.

Ko je potaknil vse šibice se je postavil v sredino in čakal, da bo začelo zvoniti svetemu večeru, tedaj bo začela goret tista šibica, ki je zatakajena nad zakladom. On bi si prostor dobro zaznamoval in potem bi drugi dan odšel s krampom in lopato ter izkopal zaklad.

Ko se je v zvoniku oglašil zvon, se je Tine ponovno prekrizal, potem je začel pa z napetimi očmi in ušesmi gledati in poslušati okoli sebe, kdaj bo zapazil znamenje, ko se bo šibica vnela, ali se morda pojavil peklenšček, kar nekam sram ga je bilo in

ki bi ga hotel vstrašiti in pogna ti v beg.

Tine, gleda in poslušaj, zvone se nadaljuje, znamenja pa še nič. Strese se po vsem životu, toda mraza ni občutil. V bližini nekaj loml dračje, nato je pa že pri njemu.

"Kaj je pa to! reče sam pri sebi? A, ti me pa že ne boš prestrašil, preklemani pes, misli je, da se mu je približal pes. Toda to ni bil pes, pač pa volk, pravi volk in Tine je to resnico opazil, ko je bil volk prav blizu njega in ga je hotel napasti. Tedaj je pa izprevidel, da to ne bo šala.

Otepal je s krepelcem in volka odganjal, iz daljave je pa tudi čul sumljive glasove: Tinetu je postalo pri srcu, da še nikoli tako. Vse na svetu bi bil dal, ko bi se nahajal doma med ostalo družino. Vsa navdahnjenost in upanje po zakladu, ga je minulo.

Volk je renčal in kazal ostre zobe. Tine je klical vse svetnike na pomoč, križal se je, pripočel mater božji, toda volk se na nase ni nič razumel. Njegov želodec ga je tiral, da treba dobiti nekaj za pod zobe in ta žrtve bi imela biti ubogi Tine. Tine je pa k sreči imel krepelce, s katerim je odganjal volka proč. Nekajkrat ga je že opazil po gobcu, morda mu je še celo nekaj zob izbil, pa tega ni imel časa pogledati.

Se enkrat se je priporočil vsem svetnikom, potem jo je pa ubral, da še nikoli tako, s krepelcem je pa mahal okoli sebe, da se mu ni volk preveč približal. Toda površna dolga suknja je večkrat občutila volkove zobe, takrat se je pa Tine vselej obrnil in volka opazil s krepelcem.

Ko se je Tine približal prvi hiši, se je volk skesal in opustil boj s Tinom. Tine pa ni maral nazaj pogledovati, ampak jo je ubiral proti domačim vratom, ki jih je s tako silo odprl, da je vse ostale v hiši spreletela smrtna groza in so prenehali z molitvijo. Tine se je zrušil kot zadet od kapi in je šele potem povedal, kaj je z njim, ko je prišel toliko k sebi, da je sapa vjel. Z molitvijo niso več nadaljevali in tudi zmožni niso bili za to, kajti vsakega je gnala radovednost, kaj se je bilo Tinetu pripetilo.

Tine bi bil najrajše vse zamolčal, toda v tako silni naglici ni bil zmožen, da bi bil z lažjo povedal kakšen izgovor. Moral je povedati in povedal je čisto resnico od konca in kraja, kakor se je bilo zgodilo.

Najprej so bili vsi prestrašeni in presenečeni, ko so izvedeli, v kako veliki smrtni nevarnosti se je Tine nahajal malo prej. Pozneje so se začeli pa smejeti in Tineta dražiti, čemu je bil tako neumen in lahkomisel, da se je podal na slepo srečo nad zaklad, katerega še nihče ni in ne bo šel iskat na tak način kot ga je on iskal.

Glas o Tinetu, kako je iskal zaklad, se je razširil po vsej vasi. Eni so se smejali Tinetovemu početju, eni ga pa navdušeno navzljivali, kako velik junak je, ker se je otel smrti pred krvočim volkom, eni mu pa sploh verjeli niso. Tem je pa Tine drugi dan vse pokazal, ker se je bila podala z njim kar cela komisija, da si ogledajo sledove borbe Tine z volkom. Tedaj jih je bilo pa kar groza, kajti sledovi so pričeli, da je Tine govoril čisto resnico.

Po tistem nesrečnem slučaju, je Tine izgubil vse upanje na ženitev, da bi postal bogat in ni imel nobenega izgleda, edini načrt, ki bi mu imel prinesiti bogastvo, se je izjalovil in Dragica ga ne bo več prijazno pogledala. Ona si bo dobila drugega, on bo pa taval v samskem stanu čimdalje v višjo starost ter se iz fanta izpremenil v pravega vaškega strica.

Nekega dne, kmalu po božiču, je pa posijal žarek veselja v Tinetovo srce, da še nikoli tako. Bil je v sosedni vasi po opravih in domov grede se je po naključju sestel s Koritarjevo Dragico. Kar nekam sram ga je bilo in

najrajši bi bil videl, da se bi bilo to na kakšen način preprečilo, pa za to ni bilo več časa in Tine je moral stopati poleg Dragice, ko sta šla po samotni poti proti domači vasi.

Tine ni bil nič kaj pri volji za razgovor. Dragica ga je pa čimdalje bolj izpraševala in mu stavljala razna vprašanja. Na prejšnjo ji je moral tudi povedati, kako je bilo na sveti večer, ko je iskal zaklad in kaj ga je k temu napotilo.

Tine ji je vse s sramežljivostjo razodel, med govorjenjem je kazal z rokami, večasi si zavihal brčice. Dragica ga je pa z žarečimi očmi opazovala. In med tem časom je tudi opazila, da Tine ni tako slaba osebnost, kakor si ga nekateri predstavljajo. Bil je pravi korenjak, čeprav ni bil posebno lep, grd tudi ni bil. In Dragici se je kar nenadoma srce obudilo zanj.

Ko ji je vse razodel o zakladu in borbi z volkom, je ona mimogrede vjela njegovo roko ter jo trdo stisnila, ne da bi jo izpustila, nato mu je pa odgovorila:

— Vidim, ljubi moj Tine, da te je neizrečna želja po ljubezni in nevesti gnala do tega, da si se odpravil iti iskati zaklad, katerega pa nisi našel. Torej naj ti ga nadomestim jaz, da ne bo tvoja smrtna nevarnost zastoj. Saj si čvrst za delo in jaz tudi, lahko se bova preživela.

Tine bi bil najrajši zavriskal, da bi ga bilo čuti čez devet vasi, tako neizrečno je bil vesel Dragičinih besed, s katerimi besedami mu je povedala, nekaj nepopisno veselja.

— Ali res, Dragica! — Tine vzklizne, občane in Dragico prime za obe roki ter ji pogleda v oči.

— Res, res! — ona pokima in ga zapeljivo gleda s svojimi žarečimi očmi.

Tine navdahnjen od nepopisne radosti, čvrsto objame Dragico in jo strastno poljubi, ona mu pa reče:

— Veš Tine! da sem vedela da znaš tako sladko poljubljati, bi te bila že zdavnaj vzela.

Dragica se mu toliko izvije iz objema, da sta zopet nadaljevala svojo pot. Trdno se drže za roki in tesno drug poleg drugega sta stopala proti domači vasi. Šele ko sta dospela prav blizu hiš, sta šla bolj narazen, da ne bi kar nagloma vzbudila preveč pozornosti, kajti še tako se bo vse prehitro izvedelo, da sta se Tine in Dragica zaročila in da bosta v kratkem obhajala svojo poroko.

Se tisti predpust sta stopila pred oltar in si objubila zakonsko zvestobo. Ljudje so pa šepetali med seboj: — Tine je končno našel zaklad, dobil je Dragico, ki jo je že dolgo časa rad imel.

IZ URADA GL. TAJNIKA
PREMEMBE V ČLANSTVU

(Nadaljevanje iz 6. strani)

Od št. 114 k št. 200: George Muhvich 19891.

Od št. 120 k št. 200: Anna Slogar 19351.

Premješeni v pasivni razred
Transferred to Inactive Class
Društvo št. 31: Anna Dobrenic 31153.
Društvo št. 44: Agnes Yerman 27842.
Joseph Jerman Jr. 20429, Frances Prostovich 21753, Frank Prostovich 17878, Anton Ulejš 22113, John Zdravice 16707, Tony Belovec 23357, Marija Pekitaj 25812.

Društvo št. 66: Frank Sternesha 26085, Frank Sternisha 32764.
Društvo št. 86: Tony Mlaker 31399.
Društvo št. 122: Helen Pusnik 25636, Imbro Vlahovac 20411.

Društvo št. 163: Jacob Skerjanc 29523.

Umrl — Died
Društvo št. 1: John Strukelj 12889.
Društvo št. 3: Emma Velegosek 18578.

Društvo št. 9: Math Spreitzer 906.
Društvo št. 12: Terezija Nagode 9149.
Društvo št. 15: Ivan Zbanič 16595.
Društvo št. 35: Frank Junie 18956.
Društvo št. 37: Frank Hajdnik 11940.
Društvo št. 45: Angela Brodnik 25011, Lawrence Macek 18671.
Društvo št. 57: Matt Pribanic 20626.
Društvo št. 77: Mara Mikan 17715.
Društvo št. 89: Louis Matekeli 18158.

Društvo št. 90: Paul Ovca 16512.
Društvo št. 114: Peter Sterk 17413.
Društvo št. 126: Mike Fink 12374.
Društvo št. 200: Matt Kaphs 29433.

Odstopila — Withdrawal
Društvo št. 11: Rose M. Braniff 29606.

Popravek

Martin Murn od društva št. 50, Brooklyn, N. Y., je bil meseca avgusta poročen suspendiran, kar pa ni pravilno. Glasiti bi se moralo, da je Martin Murn ODSTOPIL.

PREMEMBE V ČLANSTVU
ZA OKTOBER 1932
CHANGES IN MEMBERSHIP FOR
OCTOBER, 1932

Mladinski Oddelek — Juvenile Department
Novi člani — New Members
Društvo št. 2: Edward Kvas 12937.
Društvo št. 11: Dorothy Urek 12938.
Društvo št. 29: Mary Vidmar 12939.
Joseph Vidmar 12940.
Društvo št. 53: John F. Leskovec Jr. 12941.

Društvo št. 55: Martha Rupar 12942, Augustine Rupar 12943.
Društvo št. 57: Evelyn Orlic 12944.
Društvo št. 77: Frank Lovrich 12945, John Lovrich 12946.
Društvo št. 182: Leonard J. Bodack 12947, Virginia Eillen Zupancic 12948.

Zopet sprejeti — Reinstated
Društvo št. 2: Tony Kuzma 8739, Annie Kuzma 8740, Frances Kuzma 8741, Christine Kuzma 8742, Joseph Kuzma 8743, Amalia Kuzma 8744, Frank Kuzma 11805, Bernard Kuzma 11806, Tony Sobar 5245, Angela Sobar 5580, Amalia Sobar 5582, John Sobar 5581, Rose Zobetz 8912.

Društvo št. 16: Frank Becaj 3506, Martin Banič 12734, John Thomas Banič 12733, Josephine Jersa 2090, Ermi Anna Jersa 3702, Mary Jersa 5604, Jennie A. Jersa 7670, John W. Jersa 10703, Edward J. Kuzma 11269, Margaret Kuzma 10108, Peter Povich 9230, Mike Povich 9232, Milan Povich 9233, Stephen Povich 9234, Milka Povich 9235, John Povich 9236, Bettie Povich 9237, Katherine Vujkovic 3422, Sofija Vujkovic 6533.

Društvo št. 29: George Andricek 3994, Karl V. Andrejick 5122, John Andrejick 7514.
Društvo št. 35: Annie Junie 5290, Mary June 6444, William June 10809.
Društvo št. 37: Anna Novosel 6265.
Društvo št. 94: Ida Mohorčic 3384, Frank Mohorčic 7595.

Društvo št. 108: Florence Piskur 3974, Mildred Piskur 6103, William Piskur 8018, Rudolf Piskur 6102.
Društvo št. 132: Armer Petek 8558, Frank Petek 8557, Raymond Petek 8556, Harry H. Lorber 8545, Margaret Lorber 3804, William F. Lorber 4710.

Društvo št. 138: John Brahovsky 12579, Richard Brahovsky 12578.
Društvo št. 143: Edward Kirn 3662, Frank Kirn 5258.
Društvo št. 145: George Proko 10906, John Proko 10904, Peter Proko 10907, Helen Proko 11390, Any Proko 10909, Andy Proko 10905.

Društvo št. 160: Albert Zadnik 7319, Mary Zadnik 7317, Angela Zadnik 7315, Joseph Zadnik 7318.

Društvo št. 172: Edward Golob 10985.

Društvo št. 183: Edward Marvich 9284, Joseph William Marich 11761.
Društvo št. 196: Anna Flajnik 10612, Barbara Flajnik 10611, Rose M. Flajnik 10609, Rudolf Flajnik 7825.

Suspendirani — Suspended
Društvo št. 1: Frank Pucelj 2366, Victorine A. Nickoloff 10569, Florence V. Nickoloff 10570.

Društvo št. 12: George Stampar 11959, Joseph Stampar 11960.

Društvo št. 21: Joe Glazar 9616, Mary Glazar 9615, Josephine Glazar 9614.

Društvo št. 27: Michael Ivezich 4142, Mary Ivezich 4144, John Ivezich 10621.

Društvo št. 31: Josephine Sankovic 11287, Joseph Bayuk 10214, Mary Bayuk 10212.

Društvo št. 40: Frank Poznik 3429.
Društvo št. 42: Mary Blatnik 4445, Johana Blatnik 4447, Joe Blatnik 4448, Katherine L. Vidic 9035, Louis Eugene Vidic 9036, Lillian K. Zabukovec 6215, Albert J. Zabukovec 6214.

Društvo št. 44: Charles Otonicher 9102, Christine Smole 12589, Louis A. Smole 12590.

Društvo št. 66: Bernard E. Kern 4468, Helen Pasich 9559, Joseph Pasich 11273.

Društvo št. 94: Joseph Gostisa 3715, Jacob Gostisa 3382.
Društvo št. 109: Frank Jugovich 7011.

Društvo št. 110: Louise Arko 2234, Anna Arko 3745, Anthony Otoničar 6122, Josephine Otoničar 6120, Marie Otoničar 6121.

Društvo št. 128: Bozo Budimir 11796.
Društvo št. 132: Edward Strlekar 8614, John Strlekar 9545, Rudolf Strlekar 9544, Stanley Strlekar 6729, Hilda Kuhar 5999, Valentine Kuhar 9263.

Društvo št. 134: Alberta Porenta 9045, Florence Porenta 7624, Raymond Porenta 7885.

Društvo št. 148: Dorothy Shuder 11405, Margaret Shuder 11406, Lillian Shuder 11407.

Društvo št. 149: Verona Barbič 7972, 11796.

Društvo št. 132: Edward Strlekar 8614, John Strlekar 9545, Rudolf Strlekar 9544, Stanley Strlekar 6729, Hilda Kuhar 5999, Valentine Kuhar 9263.

Društvo št. 134: Alberta Porenta 9045, Florence Porenta 7624, Raymond Porenta 7885.

Društvo št. 149: Verona Barbič 7972, 11796.

Frank Barbič 9486, Harry W. Barbič 12440.

Društvo št. 154: Tony Supan 12743, Josephine Supan 12745.

Društvo št. 159: Louisa Jaklovich 5220, Helen Jaklovich 3693, Rose Margaret Chernic 2568, Mary Agnes Chernic 11603.

Društvo št. 167: Mary Kutchar 7632, Rudy S. Kutchar 7631, Silvia J. Kutchar 9312.

Društvo št. 172: Rose Ulan 11383, Frank Ulan 11384, Katie Ulan 11386, Annie Ulan 11387, John Ulan 11388, Rudolf Kopal 10702.

Društvo št. 174: Irene Jankovich 8721, Agnes Jankovich 8272, Karolina Jankovich 8274.

Društvo št. 182: Barbara Katherine Filipic 11918.

Društvo št. 183: Frank Urbanja 10278.

Društvo št. 190: Mary Babich 11506, Anna Babich 11509.

Društvo št. 207: Mike Chelosky 12280, Annie Chelosky 12281.

Prestopili — Transfers
Od št. 101 k št. 147: Frank Jekovec 8061, Mary Jekovec 8062, Katherine Jekovec 8063.

Prestopili v odrasli oddelek
Transferred to Adult Department
Društvo št. 1: Ivana Brodnik 3524.

Društvo št. 2: Stanislav Perushak 10729, Margaret Knapp 6009.

Društvo št. 9: Angelbert Strucel 9116.

Društvo št. 29: Edward Kerin 2118.

Društvo št. 37: Joseph Kovach 2202.

Društvo št. 40: Katherine Istenich 2078.

Društvo št. 66: Eugene Tezak 10877.

Društvo št. 89: Mary Ovjač 6031.

Društvo št. 108: Vida Dobrovolc 4711.

Društvo št. 120: Anna Peshel 3274.

Annie Simonich 6233.

Društvo št. 122: Barbara Kosic 5372.

Umrla — Died
Društvo št. 16: Doris J. Krasovec 11983.

ZA BOŽIČ

DENARNE POŠILJKE

Brez vsake izgube za pošiljateljce pošiljamo ni denar v stari kraj že na 13 let točno in zanesljivo v denarni irah, dolarjih itd.
\$ 3.00... 170 dinarjev
\$ 5.00... 300 dinarjev
\$ 10.00... 610 dinarjev
\$ 20.00... 1.250 dinarjev
\$ 50.00... 3.250 dinarjev
Pri večjih zneskih sorazmeren popust.

KOLENDARČEK
Vsak rojak, ki bo poslal denar v stari kraj za božič, bo dobil zastonj ličen slovenski žepni kalendarček za leto 1933.

POTOVANJE V DOMOVINO
Ako ste namenjeni v stari kraj, pošite nam po Vozni red najboljših parnikov in druge informacije. Postojimo jih zastonj.

LEO ZAKRAJSEK
GENERAL TRAVEL SERVICE
1359 Second Ave., New York, N. Y.

EDINA SLOV. BANKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH JE

North American Trust banka

6131 ST. CL